

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIETUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS.

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALTARIA.

XIII. ÉVF. 1912. 10. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZE GÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYŰL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephanum nyomda r. t.

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI. CUJUS NON SUM DIGNUS.

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv az oltáregyletek imakönyve, ötödik teljes kiadás; 30 óra

K. Sávely Dezső festőművész rajzaival
megjelent és kapható

Közönséges papíron:

Vászonkötés	3 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	5 " — "
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	6 " — "

Műnyomó papíron:

Vászonkötés, vörösvágás	4 K — f.
Bőrkötés, vörösv., tokkal	5 " 50 "
Bőrkötés, aranyv., tokkal	6 " 50 "
Borjúbőr-kötés, aranyvágás, párnázva, kazettával	8 " 50 "

Japán papíron: (az egész könyv egy ujj-
nyinál alig vastagabb)

Vászonkötés, vörösvágás	4 K 50 f.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 " — "
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 " — "
Borjúbőr, párnázva, kazettával	9 " — "
Borjúbőr, hordozható tokkal	18 " — "

REMÉNYSÉGÜNK 1906, 1907, 1908, 1909-ik évfolyamai 1 K 40 fill.-jével.
még kaphatók ————— egyenként

Walser-Varga-féle

Örökimádás imakönyv

Öregbetűs hatodik teljes kiadás.

A betűk nagyok, de a könyv alakja alig valamivel
nagyobb a kisebb alakú kiadásénál: K. Sávely Dezső
festőművész rajzaival.

Jó papíron:

Vászonkötés	4 K 60 fill.
Bőrkötés, vörösvágás, tokkal	6 " 50 "
Bőrkötés, aranyvágás, tokkal	7 " 50 "

Japán papíron:

Vászonkötés, bindre fűzve	5 K 20 fill.
Bőrkötés, bindre f., vörösvágás, tokkal	7 " 50 "
Bőrkötés, bindre f., aranyv., tokkal	8 " 50 "
Borjúbőr, bindre f., aranyv. párnázva kazettával	11 " — "

Liguori sz. Alfonz

Üdvösség Útja (elmélkedések).

Az első kiadás elfogyott; újkiadás készülben.

Ezen könyvek megrendelhetők:

VARGA MIHÁLY esperes-plébánosnál

Kiskunmajsán (Pest vm.)

a pénz előleges beküldése mellett, vagy
utánvétellel

A kereskedésben 20%-kal drágább lesz.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban
legolcsóbb árban kaphatók. Képes árjegyzék
bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók

Berger és Feiszinger

Budapest, IV., Korona-u. 4. szám.

ÖRÖKIADÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Dr. T. J.*: XXIII. Eucharisztikus kongresszus Bécsben. — *Van Rossum* bíborosnak, őszentsége a pápa követének beszéde, amellyel a XXIII. bécsi eucharisztikus kongresszust megnyitotta. — *Dr. Makay Lajos*: Az eucharisztikus irodalom, különös tekintettel a szentbeszédre. (Beszéd.) — *Tiefenthaler József*: Jegyzetek a lourdesi zarándoklatból. Lombardián át. — *P. Komárik István S. J.*: Az Eucharisztia története Magyarországon. — *Erdős R.*: A kereszték. — *Gyakori szentáldozás*. Rövatvezető: *Revíczky Aladár* főmunkatárs. «Eucharisztikus szövetség». — *Gyermekvilág*. Rövatvezető: *Dr. Szyllaba Emil*. Szent olvasó Királynéjának hónapja. — Mit csinál egy buzgó eucharisztikus szövetségi tag októberben? — A közönséges lélek büntetése. — 6800 gyermek közös szent áldozása. — Még valami. — Egyesületi élet. — Irodalom. — Telefon-pósta. — Kimutatások.

XXIII. Eucharisztikus kongresszus Bécsben.

LELKÜNKBEN felelevenednek a *Kafarnaumi* napok. Az első eucharisztikus napok! Krisztus Urunk mint minden élet és erő forrása, mint az örök élet záloga áll az emberek elé: Megigéri az Oltáriszentséget. Emlékezzünk csak vissza! Az evangélista 5000 férfit emleget, kik az Úr körül nyüzsgöttek, hogy szavát hallják, az eucharisziát megismerjék. Hány nő- és hány gyermek lehetett ott! Mindezek számára a Megváltó kenyeret szaporított. Talán Eucharisztia volt az? Talán Oltáriszentséget osztott ki köztük? Nem, csak közönséges kenyeret, *de ez a kenyér előképe volt az eucharisztianak, az Oltáriszentségnek*. És ettől az előképtől szinte megittasultak. Királyné akarták tenni az Urat, egész éjjel talpon voltak és keresték őt, mert nem tudták feledni a kenyeret, melyet adott, pedig csak előképe volt annak a mennyei kenyérnek, melyet oltáraink rejtegetnek és a buzgó hivek áldoznak. Ki csodálkoznék hát, ki nem tartaná természetesnek, hogy mikor nem közönséges földi kenyeret, nem egyszerű előképét az örök élet kenyérének, hanem magát a mennyei mannákat, az Úr testét és vérének mint az élet, az örök élet zálogát, mint minden erő és élet forrását ünnepelek, hogy akkor az egész világ, minden világrész és ország népei, pápa és király, papság és hivek egyaránt hódoljanak az Eucharisztianak, az Oltáriszentségnek. Ez történt Bécsben, szeptember 12-étől—15-ig.

A pápa ő szentsége *Van Rossum* követe útján vett részt a kongresszuson. A bíborost már az országhatárnál és a bécsi egyházmegye

határán is üdvözölték, Bécs városában pedig olyan pompával fogadták, amilyen kevés uralkodónak vagy fejedelemnek jut ki. A kongresszus ünnepélyes megnyitása szeptember 11-én történt délután 4 órakor a Práterban levő kolosszális «Rotunde»-ban. Van Rossum egy csapásra megnyerte mindenkinék rokonszenvét. Fejedelmi alakja, csengő, erős hangja és szeretetreméltó beszédmódja elragadta a hallgatóságot. Meleg érzelmei, melyeket a pápa szívtől hozott, tobzódó lelkesedésbe gyujtották a 15—20 ezernyi embert. És e megnyitó szózatától kezdve három napon

A pápai követ megérkezik a bécsi kongresszusra.

keresztül szakadatlan folyt a munka az eucharisztia nagy titkainak kiaknázására. Minden nyelvnek és nemzetnek külön temploma volt, amelyben egyházuk és hitéletük sebeire kerestek írt az Eucharisziában. Reggel 4 órától kezdve már élénk élet volt minden templomban. A papok minden oltárnál szakadtlan egymásutánban mondták a szentmiséket, a hívek pedig sohasem fogytak el az áldoztató rácsnál. Mindenkinék a szíve kitért, hogy bőségesebben kaphassa a szentáldozás kegyelmeit. S az Úr teste fogékonyá tette a lelkeket az Eucharisztia nagy igazságaival szemben, mert hiszen ritka buzgósággal hallgatták a szónokok fejtegetéseit. A templomok pazar virágdísz megadta az ünnepi keretet, melyet a rossz időjárás sem tudott gyengíteni. Az eucharisztia mélyen belmearkolt a lelkekbe, olyannyira, hogy az emberek elfeledték a világ-

város szépségeit, az esőzés kellemetlenségét és minden templomot állandóan megtöltöttek. Hihetetlen embertömeg hullámzott mindenfelé. Az ember az utcán járva azt hitte, hogy most mindenki itt tolong, pedig a templomok reggeltől estig tömve voltak. Akiket nyelv, ország, haza, távolság, viselet messze eltávolított egymástól, azokat az Eucharisztia hatalma és szeretete testvérekké tette és egybeforrasztotta. Ujjongott az ember lelke, mert olyant láthatott, amiben alig mert hinni, hogy az Oltáriszentség valójában az egész kereszténység legdrágább kincse, hogy minden nép és nemzet katolikusai egygyé olvadnak a legméltóságosabb Oltáriszentség imáadásában és vételésében. Az Eucharisztia e dicsőséges napjai egyúttal az egyház egységének kétségbevonhatatlan bizonyítékát adták.

A legfényesebbek azonban a naponkint megtartott nagy *díszülések* voltak. A hatalmas «Rotunde» az utolsó napon már elenyészően kicsinynek bizonyult, pedig 30,000 ember szorongott benne. A díszülés képe felejthetetlen emléke lesz minden jelenlevőnek. Az ember lelke elé önkénytelenül a római kolosszeum tárult mesésen nagy méreteivel. Minő nagy hasonlóság és minő nagy különbség a kettő között! Mindkettő hatalmas császárvárost hoz izgalomba, mindkettőben egy cészár neve és védelme alatt a nép színe-java gyűl egybe és ezren és ezren várják szívszorongva a történelmüket. Csakhogy a kolosszeumban a kereszténység leigázásán, a vértanuk pirosuló vérében ujjongott császár és nép egyaránt, a Rotundeban pedig a kereszténység megdicsőülése, a kereszténység legnagyobb kincsének, az Oltáriszentségnek felmagasztalása hoz össze 30.000 bátor hitvallót és csal fejedelmi alakok és néptömegek szemébe örömkönyeket.

Ó, hogy repesett a szíve az embernek! Mint a boldogságos Szűz Mária Magnificat-ot énekelt örömeiben, hogy Istenanyává lett, úgy ujjongott minden katolikus szíve azon nagy boldogságában, hogy az eucharisztikus Jézusnak lehet tanítványa. *Végtelenül boldogító volt a tudat, hogy e kenyérből táplálkozhatunk!* Hőssé izmosodott ezen örömlázban lelkünk és ha Rotunde kolosszeummá változott volna, boldogan ontottuk volna vérünket az Eucharisziáért!

Dr. T. I.

«Légy meggyőződve, hogy azt az időt, melyet az Oltáriszentség előtt ajtatosságban töltesz, lehetetlen jobbra fordítanod, s halálos ágyadon, sőt az egész örökkévalóságig ez fog leginkább vigasztalásodra szolgálni.»

Ligouri szent Alfonz.

Van Rossum biborosnak, őszentsége a pápa követének beszéde, amellyel a XXIII. bécsi euch. kongresszust megnyitotta.

EGYIK NAPON — amint szent János evangéliumában olvassuk — így szólt az isteni Üdvözítő tanítványaihoz: «Én vagyok az élet kenyere; az én testem valóban étel és az én vérem valóban ital. Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete legyen». Mikor ezt tanítványai közül többen hallották, azt mondták: «Kemény beszéd ez, ki hallgathatja?» És többen elhagyták őt és nem mentek többé vele. Jézus pedig azt mondta a tizenkettőnek: «Ti is el akartok menni?» Simon Péter azonban ezt felelte: «Uram, hová menjünk, nálad vannak az örök élet igéi és mi elhittük és megismertük, hogy te vagy Krisztus, Isten fia». Mi is mondhatjuk nagy boldogan szent Péterrel és a szent apostolokkal: Hittük és megismertük, hogy Jézus Isten fia, az örök igazság és hogy az ő teste valóban étel, az örök életnek kenyere.

Ezzel a hittel jöttünk össze az egész világból, az ó- és új-világból, északról és délről, keletről és nyugatról. Sok minden elválaszthat minket egymástól: nyelv, haza, szokások, törekvések és érdekek: *Abban azonban mind egyek vagyunk, hogy egy hitünk van és egy szeretetünk.*

Egy hitünk, mert mind elmondjuk szent Péterrel az Úr Jézushoz az Oltáriszentségben: Verba vitae aeternae habes. Nálad vannak az örök élet igéi és mi elhittük és megismertük, hogy Krisztus vagy, Istennek Fia. Egy szeretetünk, mely mindnyájunkat Krisztusban egyesít, melyet mindnyájan egy kenyérből eszünk.

És ebben a zárandoklatban ide, ahová a hit és szeretet hozott minket, elkísért a szentatyja is. Ha nem is jutott neki osztályrészül, hogy személyesen köztünk lehessen, ha a szent Eucharisztia nagy pápája nem is részesülhetett abban, hogy saját szemével lássa a hitnek hatalmas megnyilatkozását és a legméltóságosabb Oltáriszentség megdicsőítését, mégis köztünk van e pillanatban szavaival, melyeket Önök számára velem küldött és én Önöknek átadtam. Ezen szavakból megtudják, mi örvendeztetni meg a legjobban a Szentatyát a kongresszusnál: azon állandó gyümölcsök, melyeket ez a kongresszus lelkünk számára kell, hogy hozzon. Itt kell az *ifjúnak* megtanulnia az erősek kenyérének vételében világosságot és erőt találni, hogy okosan és férfiasan szabaduljon meg azon sok kötelektől, amelyek lelkére és szívére nehezdednek. Itt tanulja meg a *férfi* életét a hit által éltetni, egész tevékenységét, akár privát, akár nyilvános az, a katolikus hit nemes alapelve szerint intézni, hogy Üdvözítője miatt ne szégyenkezzenek, sőt büszkeségnek tartsa, hogy többször egyesülhet vele. Itt tanulják meg

a szülők gyermekeiket jámborul és erényesen nevelni, őket távoltartani a világ romlásától, itt tanulják meg, minél előbb a szentáldozáshoz vezetni, az Úr Jézushoz, ki mondotta: «Engedjétek a gyermekeket hozzám jönni». Itt tanulja meg a *pap* hálát adni azért a nagy kiváltságért, amelyhez a szent papirend révén jutott, Krisztusra tiszteletet hozni valódi papi élete által, amellyel a gondjára bízott lelkeket, főleg a gyermekeket Krisztus helyettesének előírása szerint minél előbb és gyakrabban a szentáldozáshoz

A pápai követ végigvonul Bécs utcáin.

vigye. Itt tanulja meg *mindenki*, bármelyik rangoszfályhoz tartozik, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség a hitnek és istentiszteletnek központja legyen. Továbbá, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség, hitünknek ez a legnagyobb és legmélyebb titka, csodálatos és titokzatos erőket rejt, amelyekért a keresztény sohasem folyamodik hiába.

Az volna a *szentséges Atyának*, sőt magának az *Úr Jézusnak* is az óhaja, hogy a bécsi napok ilyen gyümölcsöket érleljenek. Itt Bécsben úgy is annyi szent emlék van, amely ilyenféle gyümölcsök megérlelésére segíthet.

Nekünk — mint említettem — a legméltóságosabb Oltáriszentséget kell mindenekelőtt hitünk és istentiszteletünk központjába helyeznünk.

És nem tette-e ezt meg első sorban az uralkodóház? Az a fejedelmi ház, amely Bécs és az osztrák-magyar monarchia minden országára terjeszti ki uralmát?

Ki ne gondolna ilyenkor ennek a háznak kiválóan jámbor alapítójára, *habsburgi Rudolfra*? Ki ne emlékeznék vissza áhitatos örömmel, mint szállt le lováról és adta azt oda annak a lelkésznek, aki rossz időben és még rosszabb uton vitte a legméltóságosabb Oltáriszentséget egy beteghez, hogy hitétől indíttatva nem akart többé ráülni arra a lóra, amely az ő Istenét és Üdvözítőjét vitte?! És az uralkodóháznak ez a dicső alapítója az, aki a mély tiszteletet az Oltáriszentség iránt családi örökség gyanánt hagyta a Habsburg-házra. Ezt az örökséget megőrizni, mindig az uralkodó-család legszebb dicsősége közé tartozott. És most az az épületes látvány tárul szemünk elé, hogy a jámbor Rudolf nagy utódjai a legnagyobb odaadással törekednek a kongresszus sikerét biztosítani, sőt Ófelsége a kongresszus fölötti védnökségével személyesen vesz részt.

Másodsor keressünk *erőt* a legméltóságosabb Oltáriszentségben.

Minden nehézségben, belső és külső harcban az Úr Jézus legyen erőnk és gyámoltónk a legméltóságosabb Oltáriszentségben: *Paratur nobis mensa adversus omnes, qui tribulant nos. Asztal készíttetik nekünk, hogy minket minden ellenség ellen erősítsen.*

És itt önkéntelenül gondolunk arra, hogy 1683-ban Bécs fölszabadításánál a legméltóságosabb Oltáriszentségben találtak erőt és bátorságot. Akkor, mikor Bécsset annyira szorongatta az ellenség, akkor XI. Ince pápa Maco d' Aviano személyében hittet és istenfélelemmel teli kapucinus atyát küldött annak a hadseregnek, melynek feladata lett Bécsset felszabadítani. Az ő bölcs szavára határozta el a haditanács az ellenség megtámadását.

Lelkes szavakkal öntött bátorságot és harci kedvet a katonákba, meggyóntatta őket és másnap, a csatanap reggelén misét mondott a Kahlenbergen, amely alatt saját kezével áldoztatta meg a katonákat és főleg a vezéreket: Sobieski János lengyel királyt és a lotharingiai herceget.

Épen szeptember 12-ike volt a kongresszus első napja, amikor a katonák megerősödve a szent Eucharisziától: *«Jézus és Mária»* kiáltással a csatát megkezdték s győztesen befejezve, Bécsset felszabadították. A szent szerzetes itt halt meg Bécsben, itt van eltemetve, adja Isten, hogy egykor mint szent, az oltárra emeltesék az Eucharisztia tiszteletére és Bécs dicsőségére.

A legméltóságosabb Oltáriszentségben még *bátorítást* és *vigaszt* is nyerjünk éltünk minden nehéz percében, megpróbáltatásaiban és bajaiban. Az Oltáriszentségben köztünk lakozik az Úr mint barátunk, gyámoltónk, segítőnk és vigasztalónk. Itt áll legfőképen e mondás: *Copiosa apud eum redemptio* — bőségben nála a megváltás. Itt mondja nekünk folyvást: *Venite ad me omnes, qui laboratis* — jöjjetek hozzám, kik terhelve vagytok

és én megkönnyítlek titeket. Ezt tapasztalta ugyancsak Bécsben Kosztka szent Szaniszló. Itt történt vele, hogy szorongattatásában és elhagyatottságában az Oltáriszentséghez folyamodott és az Üdvözítő őt megvigasztalta, sőt angyali kezek útján juttatta neki a szentáldozást. Ugyanezt tapasztalta a habsburgi Miksa császár, ki halálos betegségében, melynél az orvosok minden reményt feladtak, az amsterdami «csodaszentség»-hez folyamodott gyógyulásáért és mindjárt meggyógyult. És ezt a segítséget ismételtén tapasztalta, amiért is gazdag ajándékokat vitt az amsterdami «csodaszentség» tiszteletére.

Végül az Oltáriszentség legyen a mi feltámadásunk, a mi életünk és kiapadhatatlan forrása az életerőnek. Ego sum panis vitae — én vagyok az élet kenyere, aki ebből a kenyérből eszik, örökké él. Ha akarunk életképes, népes, erős nemzedéket, szilárd államot, akkor viruljon a vallás és mélyen bocsássa gyökereit a magányos és nyilvános életbe ép úgy, mint az egyesek szívébe. Ezt hirdették Bécsnek nagy apostolai is: mint boldog Kaniszius Péter vagy Hofbauer sz. Kelemen...

Kelj fel Ausztria, kelj fel Bécs. Nézd, mint jöttek köréd a népek. Örvendj, vigadj és nyisd meg szivedet, hogy a szűz Anya segítségével a nagy ünnepet hittel, szeretettel és lelkesedéssel tudjad megülni. Üdvöd, segítséged, dicsőséged mindig Jézus volt az Oltáriszentségben. Kelj fel, minden népekkel együtt mutasd meg az Eucharisztianak hitedet és mondd mély meggyőződéssel: Verba vitae aeternae habes, et nos credimus, quia tu es Christus Filius Dei vivi. Nálad vannak az élet igéi, mi hisszük, hogy te vagy Krisztus, az élő Isten fia!

Az eucharisztikus irodalom, különös tekintettel a szentbeszédre.

Beszéd, mondotta dr. Makay Lajos a bécsi eucharisztikus kongresszus magyar szakosztályában.

AZ ÚR legkedvesebb tanítványa evangéliumának utolsó szakaszában így búcsuzik el az olvasótól: «Még sok egyebet cselekedett az Úr Jézus, melyek ha egyenkint megíratnának, úgy vélem, az egész világ kevés volna a könyveknek, amiket írni kellene.»

És még is kellett írni; az apostol maga is írt még tovább. Végső Iehelletéig prédikált az örök ígéről, kiben a litánia szavai szerint a tudományak és bölcseségnek minden kincsei találtnak, ki mindvégig szeretve övéit két végrendeletet is hagyott: «Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre» és «tanítsátok minden nemzeteket.» E kettő egymást kiegészíti; Jézus az

Oltárszentségben megszólal az áldozó apostol ajkain, aki Krisztussal egyesülve ezt a vallomást teszi: «Necessitas mihi incumbit, ut praedicem.» Így az igehirdetés természeténél fogva eucharisztikus, s az apostoli prédikáció a szent misének kiegészítő része volt; ekkép örökítették meg ezt a katakombák képei és az apostoli atyák iratai. A kereszténységnek ez a klasszikus kora a múlt században élte renaissanceát, midőn az archaeologiai kutatások az apostoli kor eddig nem ismert emlékeit fedezték föl. Ez teremtette újjá a katolikus egyházban az eucharisztikus irodalmat; legelőször is Franciaországban, hol a forradalom vértanúknak szenvedésében az eucharisztikus Jézus ezernyi utat talált, hogy a szenvedőknek enyhülést adjon a mennyei útravalóban. Ennek nyomán egy igazi hálaadó irodalom indult meg, melyet Paray-le-Monialból az engesztelés szelleme támogatott a Szent Szív kultuszával, Lourdesban pedig útjára kelt az Oltárszentség evangéliumaként a csodás gyógyulásokat megörökítő irodalom. Az Oltárszentségtől megtérített konvertiták vallomásai, a missiók, az unionista törekvések, Angliában a ritualista mozgalom, a szentségi egyesületek, az újabb szerzetesi kongregációk, a szentek életének kutatása, Szent Tamás bölcséletének restaurálása, XIII. Leo encylikái az újabb eucharisztikus szellemi-áramlat határkövei. Lexikonok, gyűjteményes munkák jelennek meg, Paray-le-Monialban könyvtár, Brüsszelben könyvkereskedés nyílik meg kizárólag az Eucharisztia számára. Ma már száznál több folyóirat foglalkozik kizárólag vele. A szakirodalomnak, mint a gyakorlati irodalomnak különböző ágai vannak; a magyar papi imaegyesület és Eucharisztia társulat országos igazgatója minderről tájékoztató katalógust adott ki. Hazánkban a nemzeti törvények, a kalendás egyesületek emlékeinek és nagy íróink, nevezetesen Pázmány hagyományaiképen a jelenben is gazdag irodalma van az Eucharisztianak. Az Örökimádás imakönyve az eucharisztikus népnevelés terén tett nagy szolgálatot, az Örökimádás folyóirat felöli az összes napi kérdéseket, az Értesítő a hitszónokot támogatja. A kolportage terén a katolikus sajtóegylet hölgybizottsága tett sokat. Oly lelkes és tevékeny írói gárda áll együtt, hogy ezek immár egy erőteljes *irodalmi szövetségben* egyesülhetnek; egy *irodalmi központ* megteremtése megoldaná az eucharisztikus szellemi élet napi kérdéseit; amilyenek: a hitbuzgalmi lapokban az állandó eucharisztikus rovat megteremtése, érintkezés a külföldi egyletekkel, recenziók, irodalmi levelezések, eucharisztikus naptárak, népiratok, családi könyvek, példatárak kiadása, az eucharisztikus szépirodalom, mint elbeszélések, színjátékok megteremtése, ilynemű költői gyűjtemény kiadása, a szakirodalmi kutatások, nevezetesen archaeologiai kutatások magyar eucharisztikus kegyhelyek körül, egyesületi konferenciabeszédek kiadása, a vetítőképek irodalma, a kolportage és az eucharisztikus mozgalmak hirszolgálat.

Homloktérben áll a gyakori áldozás napikérdése, mely új jövőt nyitott az eucharisztikus irodalomnak a szentségi triduumokban és alkalmi beszédekben. Ilyen alkalomak a farsangi szentségimádás, első áldozás, primícia, a Szent Svív ünnepe, aratási ünnep, kántorbőjtök, mindenszentek, Szilveszteréj stb. Temetés és esküvő oly alkalomak, midőn olyanok is megjelennek, kik sohasem járnak, vagy ritkán járhatnak templomba. Ezen pillanatnyi szónoki alkalomokat kell fölhasználni a lelkek vigaszára és az Oltári-szentség evangéliumának hirdetésére. A misével kapcsolatos öt perces prédikációknak, vagy legalább is az egyházi év-, ünnep-, események megfelelő mise utáni imáknak kell életbelépniök. Így lesz az eucharisztikus mozgalom szellem és élet, mely nemcsak egyes gócpontokat, hanem a tömegeket és milliókat fogja áthatni; így fogja az alkalmi prédikáció Krisztus Urunk példája után indulva az eucharisztikus népszónoklatot megteremteni a maga társadalomjavító és nemzetnevelő missiójában.

Jegyzetek a lourdesi zárándoklatból Lombardián át.

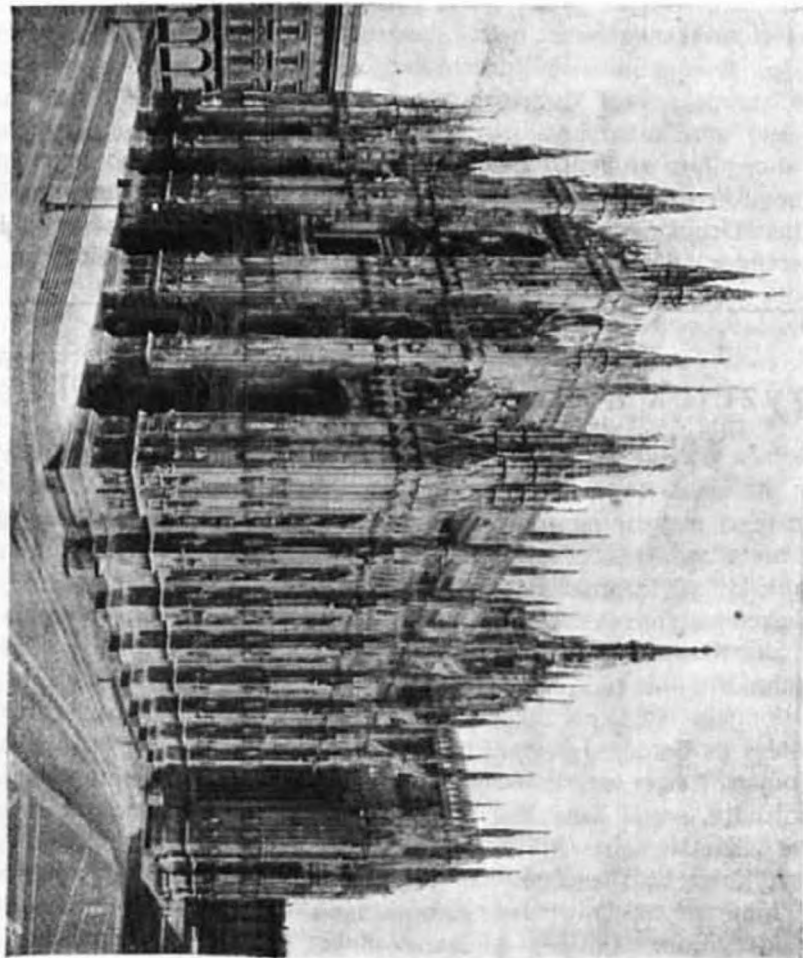
AZ ELSŐ magyar nemzeti zárándoklat Lourdesbe *Nemes Antal* praelátus főrendezőségével, továbbá *Gaibl Sándor* lelki és rét. *Hlatky Kálmán* kitünő technikai vezetése alatt 500 résztvevőinek lelkében gazdag emlékeket hagyott. Az egész álom gyanánt lebeg előttünk, melyből lelkünk alig akar fölocsudni. Fél, hogy annyi szép és fölemelő csak az álom birodalmában létezik. A zárándokút a természet, művészet és Isten-hit csodadómjain vitt keresztül, melyek nyomában fensőbb, tisztultabb vallási lelkesülés és boldogság áradt szerté bensőnkben. A megszámlálhatatlan benyomásról és sokszerű érzésről lelkem önmagának sem tud teljesen számot adni, annál kevésbé képes őket mások közkincsévé tenni. Itt csak a villámlás sebességével akarjuk a 15 napos utat áttekinteni:

A Karszt vad fensége után jóleső örömmel üdvözlöttük a végtelenül bájos lombard síkságot, Felső-Olaszországot. — *Páduát* el nem kerülhettük. Úgy üdvözlöttük, mint régi jó ismerősünket. Mert tényleg jó ismerősünkhöz, régi barátunkhoz jöttünk — páduai szent Antalhoz. Sajátságos renesszáns stílus templom állott előttünk. Hét apró, sűrűen egymás mellett alkalmazott kupolája mór reminiscenciákat kelt az emberben. A szent Antal-kultusz utóbbi fölvirágzását most kezdi érezni — restaurálják. A népies szent holttestét remek szépségű oldalkápolna rejti magában. 1532 van föléje írva. Teljesen elűt a szokásos olasz konfesszióktól, mert

nem a földben van, hanem magasan emelkedik ki a lámpák és gyertyák tömege között.

De e kritikus gondolatok nagyon is tisztavirág életűek voltak. Csak egy percig tartottak, a másokban már megindultan térdeltünk a nagy

Milánói dóm.

szent hamvai körül. Mély áhitat szállt lelkünkre. A szegény, mezitlábos koldus barátnak százak tömege hódolt! Valamikor ő kopogtatott mások ajtáin, most mi kopogtattunk kősráján. S mikor kiosztották az Úr szent testét, úgylátszott nekem, mintha maga szent Antal adná az áldozók ajkára, azt az Úr Jézust, aki a legendás csoda szerint az ő karjaiba repült.

Olyan szívesen időztünk itt, hogy a legtöbben a régi jogi egyetemről, vagy Giotto freskóiról az Annunciáció templomban csak a száguldó vonaton értesültek. A páduai emlékekkel már versenyzett az érdeklődés *Milanó* után. Közben gyönyörködtünk a Pó völgyének buja növényzetében. Földi paradicsom! Ezért érdemes volt a középkori császároknak százados harcokat vívni. Sohase tudtam igazat adni Petőfi dalának, melyben a hegyekkel szemben a bő terméstől hullámzó alföldi rónát magasztalja. De a Pó völgyét én is Petőfi szemével néztem. Így értünk a lombard metropoliszba, Milanóba. Gyönyörű modern város. Vállon át nézhet minden ital kollegájára. Külső előkelőségben valósággal olasz Páris. Csak ilyen elevenség, életerő, mely Milanóról felénk mosolyog, képes Barbarossa Frigyes-féle megsemmisítéseket és megalázásokat kiheverni.

Utunk egyenesen a dómba vitt. Egy nap nem elegendő Milanó megtekintésére, de más ember azért 24 óra alatt is sokat lát. Én nem tudtam a dómtól szabadulni. Minden képzeletet felülmúl. Finomságot, kedves aprólékosságot a méretek imponáló nagyságával ilyen tökéletes harmoniában másutt nem lehet élvezni. Mikor a milanói domot láttam, visszaestem a történelmi stílusokért való rajongásomba. A főoltáron az Ambrozián ritust celebrálták. A nagy centralizáció, melynek korát egyházunk éli, nem tudta az Ambrozián ritust elnyelni. Sőt azt mondják, hogy sohasem vették körül olyan féltő szeretettel a milanóiak, mint most. A főoltár előtt tör föl a mécsesek fénye borromei szent Károly sírjából. Eszembe jutott a borromei encyklika s megbámultam a szent nagyságát, kinek neve még századokkal halála után is tűzbe hozza a világot.

Másnap már az *Apenninek* hegyei között iramodott a vonatunk Mert hiszen zarándoklaton vagyunk Lourdes felé. Egymásután hagytuk el a bámulatos kőműveket, hidakat és alagutakat, melyek itt az utazást változtatossá teszik. Már nagyon vágytunk tenger után. Föl is kiáltottunk közörömmel: thalatta, thalatta — tenger, tenger, mikor gyengén hullámzó tükrét megpillantottuk. *Genuába* értünk. Mint egy fecskéfészek ékelődik a hegyekbe a középkornak urbs superbá-ja. Tengeri hatalma Velencével vetekedett. De gyakran utólérte a superbia, a gőg nemezise — a megalázás.

Kikötője azonban ma is elsőrangú. Aki Genuába jön, annak nem lehet elmulasztani a temető megtekintését. Másfelé az embert a temetőbe viszik, itt megy. Az olasz márványművészeknek utólérhetetlen csodáit látod itt. A holtak birodalma virágzó művészetnek, életnek vált a forrásává. Ez a régi lombard dicsőségnek, de főleg Genua dicsőségének Pantheonja és temetője.

Tiefenthaler József.

Az Eucharisztia története Magyarországon.*

Felolvasta: P. Komárik István S. J., az euch. kongresszus magyar értekezletén.

MINTHOGY az Oltáriszentség központja a keresztény katolikus kultusznak, éltető elve a természetfölötti életnek, a keresztény katolikus egyház papságának legfőbb funkciója, méltóságának mértéke, a keresztény művészetek ideáinak leggazdagabb kútforrása, ez okból az Eucharisztia története magában foglalhatná az istentisztelet, a papság, keresztény élet, művészetek és irodalom történetét.

Első tekintetre is világos, hogy az Eucharisztia történetének ily tág értelemben való tárgyalása sem az idő és hely körülményeinek, sem és különösen a tárgyfelosztás szempontjának nem volna megfelelő, azért csak arra szorítkozom, hogy a magyar kath. egyház multjából azokat a hiteles adatokat kortani áttekintésben nyújtsam, melyek az egyes korszakokban az Oltáriszentség tiszteletének, kapcsolatban azon műemlékekkel, melyek az Oltáriszentséggel közvetlen érintkezésben vannak.

I. Valamint az ország alkotmányos (politikai) életének feltüntetésére a leghitelesebb adatokat az országgyűlések határozatai, az országos törvények nyújtják, úgy a nemzet vallásos érzületének, illetőleg az Oltáriszentség iránt tanusított tiszteletének és az e körül kifejtett buzgóságának legmegbízhatóbb tükröi a századról-századra hozott országgyűlési, továbbá a nemzeti vagy egyházkerületi zsinatok határozatai.

Az Oltáriszentség kettős jellegének megfelelőleg, mely áldozat és szentség, az említett törvények és határozatok majd a szentmise-áldozatra, majd a szorosan vett szentségre, illetőleg szentáldozásra vonatkoznak.

Szent István törvényei közül tárgyunkat érintik azok, amelyek a szentmise hallgatására vonatkoznak: «Vasárnap a házörzökön kívül mindenki köteles templomba menni és aki ott megintés után is fecseg, ha úr, kiüzetik, a közembernek pedig haja lenyíratik és azután korbácsot kap.

A 21. fejezet szerint, ha valaki vásár- és ünnepnap nem jön az egyházba (plébánia-templomba) megveressék, azon esetre azonban, ha a templom távol van s így a tanyások nem jöhetnének, egy közülök valamennyinek nevében bottal kezében jöjjön a templomba és három kenyert és gyertyát ajánljon fel az oltáron (a bot jelenti, hogy mint békés vándor jön s nem mint fegyveres vitéz).

A kenyér felajánlása azon régi szokás alapján történt, melyről már

* Források: Péterffy Historia conc.; Lányi Egyházt.; Katona Hist.; Kerékgyártó Művelődéstört. az Árp. a.; A pannonhalmi apátság története; Czobor Béla Az egyházműv. t.; Velics Műtörténeti felolvasások.

szent Ciprián tesz említést, hogy a hivek kenyeret ajánlottak fel azon szándékkal, hogy ez az Oltáriszentség anyagául szolgáljon a konzekrációnál.

Ugyanazon gyűlés 29. fejezetében meg van tiltva a papnak, hogy a templomon kívül misézzék, hacsak az útja nem kényszeríti őt reá. Ha pedig a Comes (főispán) kényszerítené őt arra, 55 penzát fizessen. Útközben azonban az istentiszteletet sátor alatt végezheti.

A Kálmán király idejében kiadott Constitutio Ecclesiastica kimondja, (26. p.), hogy csak az arra szentelt helyeken szabad misét mondani, kényszerítő ok esetén a sátorban vagy más tiszta helyen. A kényszerítő ok azonban nem valami szórakozás vagy vadászat. Mindenesetre magával kell vinnie a hordozható oltárt (altare portatile. Tabula itineraria — oltárkö).

Ugyancsak a Kálmán király idejében megtartott nemzeti zsinat (syn. strig. nat.) határozatának 4. fejezetében elrendeli, hogy Husvétkor, Pünkösdkor és Karácsonykor az egész község (nép) járuljon a penitencia-tartás szentségéhez és áldozzék. A klerikusok pedig minden nagyobb ünnepen áldozzanak.

A 30. fejezet megtiltja a papnak, hogy az olyan beteget, aki a hirtelen eseteket leszámítva, papot nem hivat, hogy az utolsó szentségben részesüljön, az egyházi temetőben eltemesse. A betegnek szülei pedig vagy neje negyvennapig vezeklésre ítéltesse. Ugyanazon büntetés alá esnek a házúr a ház két legidősebb lakójával.

A 22. fejezet megtiltja a püspöknek, apátnak vagy papnak, a misézést az illető templom főnökének vagy plébánosának akarata ellenére.

A IV. Béla idejében megtartott esztergomi nemzeti zsinat 19. határozata megtiltja a misézést mindazoknak, akik akár törvényes, akár törvénytelen házasságban élnek (1261. §.).

A Kun László idejében megtartott budai zsinat 33. fejezete megparancsolja, hogy a hivek a vasárnapi istentiszteletet a plébánia-templomban hallgassák és ott áldozzanak, kivéve ha különös kiváltságuk vagy engedélyük van, különben kiközösíttetnek vagy felfüggeszettek.

Az 1460-ban Mátyás király és Szécsi Dénes esztergomi érsek idejében megtartott szepesi zsinat 6. kanonja felszólítja a templomok főnökeit, hogy hiveiket arra intse, hogy a nagybőjt első felében meggyónjanak és arra bírja őket, hogy minden vasárnap egész misét hallgassanak, amire különben az általános egyházjog értelmében kötelezők.

A 9. kanon szerint minden pap, aki az Oltáriszentséget a beteghez viszi, szólítsa fel a jelenlevőket, hogy a szentséget a beteghez kísérik és onnan a templomba visszakísérik és mindazok, akik őt el- vagy visszakísérték, jelentse ki, hogy minden ilyen esetben az esztergomi érsektől 12 napi búcsút kapnak a rendes feltételek mellett.

A 16. kanon kimondja, hogy ne helyezzenek el sok ostyát a betegek

részére szolgáló szentségtartóba (pixis), nehogy a hosszú idő miatt veszélynek legyen kitéve a szentség érvénye, egy hónapnál tovább ne tartsák az ostyákat a szentségtartóban, hanem az idő után a pap ezeket tiszteletteljesen magához vegye és újakat konzekráljon két havi felfüggesztés terhe alatt. Az oltárgyölesok (corporalék) minden kántorbőjt idején mosásba jöjjenek. A mosást a pap vagy diakonus végezze 8 hónapi suspenzio terhe alatt, amely idő alatt a templomba sem szabad lépnie.

A 11. kanon elrendeli az úrnapi körmenetet és megparancsolja annak megtartását a Boldogasszonyról nevezett egyház plébánosának.

A hiányos szövegben rátkmaradt II. Ulászló idejében tartott esztergomi zsinat az eddigieken kívül elrendeli, hogy az ostyákat csak tiszta búzaszemből szabad készíteni. És ha valaki az Úr testét nem a megfelelő helyen tartja vagy a beteghez nem gyertyafény mellett és nem az előirt ruhában (karing és stóla) viszi, minden egyes esetben egy arany forintot fizessen büntetésül, amelynek fele az archidiakonusé lesz. A másik fele az érseki pénztárba jut. Az archidiakonusoknak lelkiismeretbeli kötelességükké van téve, hogy kerületeik látogatásáról e határozatok végrehajtását szorgalmasan ellenőrizzék és a zsinatot annak idején értesítsék.

Ugyanazon zsinat elrendeli továbbá, hogy ne engedjék meg a szolgálószemélyeknek az oltárnál szolgálatot tenni vagy a kelyhet érinteni. Az oltárt tiszta gyöles fődje és a többi papi ruhákkal (albákkal és hasonlókkal) legalább kétszer egy évben mosásba jöjjen.

Az oltáron a kapszákon, gyertyatartókon és szentségtartókon kívül semmi sem álljon. A szent edényeket a pap saját kezével törölje. A templomok igen tiszták legyenek, ugyanaz áll a korporálékról, pallákról, a segédkező ruháiról, mert illetlen dolog a szent dolgokban oly szennyet tűrni, amely még a profán dolgokban is szégyenletes.

A szentmisét jámborul és áhitattal végezzék, senki se merjen egy napon több misét mondani, kivéve Krisztus születése napján és egyház által megengedett esetekben (ablutio!). Senki se misézzék magában, hanem legyen segédkező klerikusa vagy iskolásgyermeke, aki a misénél felel és akivel, ha úgy tetszik, a zsolnárokat recitálja. A misék imáit, prefátióit ki-ki jól tudja énekelni és azokat jól értse, pontosan emlékezetében tartsa és elmondja. Senki sem merjen misét mondani valami még oly kis-mennyiségű étel vétele után.

A halálos bűnben levő pap ne misézzék, hanem előbb gyónják meg, ha papot találhat. Különben tökéletes bánatot ébresszen fel magában annak elhatározásával, hogy meggyónik.

Az 1515-ben, Bakócz Tamás idejében Veszprémben megtartott zsinat határozatai azonosak az előbbivel, az Oltárszentséget illetőleg.

Az 1494-ben megtartott zsinat szól a gyakori áldozásról. (Episcopus

Antonius de Sankfalva.) «Egyszer egy évben, így szól a zsínat, azok szoktak áldozni, akik kevés gondot fordítanak lelkük üdvére, akik különben is, ha ezt tenni elmulasztanák, a kiközösítés büntetésébe esnek.

Amik azonban a reájuk bízott kincseknek, a léleknek kiváló gondját viselik és minden egyéb drága dolognak elébe teszik és azt minden egyébnél többre becsülik, igen gyakran — Saepissime, kényszer nélkül, szabad elhatározásból, jámborul, szentül és nagy lelki haszonnal gyóznak és amint említettük, igen gyakran és a legnagyobb lelki haszonnal áldoznak.» Ezen korszakhoz illeszthetjük a kalandosok társulatát. (Kalendae-től.)

Az 1372-ik évben Nagyszebenben keletkezett ilyen kalandor-társulat. «A csodatevő szentséges Krisztus teste és vérének» címe mutatja az összefüggést az Oltáriszentség és ezen társulat közt, jobbadán világiak által alapítva.

1370-ben Paliznai Pál zágrábi püspök alapít kalandos társulatot a káptalan tagjaiból. (Századok, 1885., Majláth Béla: A kalandos társulat.)

Az 1348-ik évben a lipői plébánosok közt alakult meg ezen címen egy társulat; szabályzata azonos az 1298-ban megújított szepesmegyei kalandos társulat szabályzatával. 40 napi búcsút ad azoknak, akik bizonyos napokon az Úr asztalához járulnak. A legrégebben ismert kalandosok fraternitas parochorum 1248-ban alakult Szepes vármegye 24 plébánosa által, melyet IV. László 1278-ban szabadalmakkal látott el. 1372-ben János szebeni plébános alapít ilyent a nagyszebeni polgárok részére. 1386-ban János egri püspök az egri kanonokok és világiak részére.

Ezen társulatokról értekezett legújabbán dr. Lukcsics és értekezésél ezen szavakkal fejezi be: Az angol yorki «Krisztus teste» társulatnak példájára egymásután élednek fel hazánkban kalandos társulatok az eucharisztikus tisztelet terjesztésére és mélyítésére. Az ily társulatok igazgatói plébánosok, akik hűveknek vallásosságát és erkölcsiségét a kereszténység középkorában is az isteni segítség kiapadhatatlan forrásából az Eucharisztiaiból táplálták és fokozták. Az iparos céhek szabályainak legfőbb gondját alkotja az Úrnap lehető legfényesebb megünneplése. Magyarország kulturája a kereszténység szelleméből nőtt ki, mely elválaszthatatlan az eucharisztikus tisztelettől.

II. Valamint az egyház egyéb ügyeiben, úgy különösen az Oltáriszentségre nagy zökkenést jelent a hitújítás kora. Az új híthírdetők fanatizmusa valamint a külföldön, úgy nálunk is rombolólag hatott. Elpusztították a templomokat, megfertőztették azokat. Isten házából a dúló csapatok istállókat csináltak, kelyheket ivópoharakul, egyházi ruhákat profán célokra használtak fel. (Katona XX. 271. l.) Bodó Ferenc szapolyai hadvezér Eger bevételénél a ruhatárból az egyházi öltönyöket lovára terfette s így vonult diadalmenettel Egerbe. Az ozmánok keresztény templomokból várakat,

erődívenyeket készítették. Templomok hiányában az istentiszteletet magánlakokban kellett tartani. Kis kamarák pótolták a régi szép templomokat. Ez volt az Oltáriszentség száműzetésének kora. Ez okból az egyházi fenntartóság egyes lakóhelyeket istentisztelet tartására felavatott. Az Úr testét vasszekrényben kellett őrizni, amelynek közelében nem volt láрма, vásár, korcsma stb. (Basnyai magyar zsinat, Péterfi Conc. II. 410. 1630-ban. Esztergomi zs. VII. p. u. o. 317. l.)

Vasárnap és ünnepnap az istentisztelet elhanyagoltattott.

Az ellenreformatio korában a dolgok ismét jobbrafordultak. Az 1664. törvény: amely parasztember templomot nem akar látogatni, hanem az isteni tiszteletet elmulasztaná háromszor egymásután, az olyanokat a dominus terrestis Istenhez való buzgóságából, méltó mentsége nem lévén a jobbágnak, verettesse kézi kalodába, hogy az által is az isteni tiszteletre szoríthassa.

Az Oltáriszentség tiszteletét és a gyakori áldozást nagyban előmozdították az akkori nagy virágzásban levő Mária-kongregációk, amelyek eredménye az lett, hogy a kath. vallás ismét uralomra jutott és a már-már kihalt hit, ismét megújult és a Regnum Marianum ismét teljes jogaiba visszaállt. Az ünnepies istentisztelet is érvényesült.

Már az 1557. országgyűlés alkalmával fényes úrnapi menet tartott. Oláh érsek vitte az Úr testét. I. Ferdinánd király s Károly főherceg, Nádasdy, a nádor, az országok s tömérdek ájtatos nép kíséretében; Batthyány Ferenc azon kor szokása szerint friss rózsákat hintett a Szentség elé, a menyezetet Balassa János, Országh Kristóf, Csoronygi János és Nádasdy Kristóf vitték. (Lányi II. kötet, 352. o.)

1559-ben a nagyszombati tanács megjutalmazza azokat, akik a Szentség elé rózsákat hintenek s más szolgálatokat tesznek. (Váradai levéltár 1559.)

Az 1560-iki zsinatban Oláh a lelkészeket, ha mindennap nem lehetne, legalább vásár- és ünnepnap kötelezi a misézésre. (C. 24. Hasonlóan Pázmány. Préd. 7.)

Igen bőven tárgyalt az 1560-ban Nagyszombatban tartott zsinat Oláh érsek idejében az Eucharisziáról, annak méltóságáról, az egyháziaknak lelki állapotáról azzal szemben. Észre vesszük az idők változását azon határozatból, mely tiltja az Oltáriszentségnek két szin alatti kiosztását.

Az 1611-iki nagyszombati zsinat II. Mátyás király idejében utasításokat ad arra, hogy az Oltáriszentség állandóan tartassék a templomban és a betegek számára minden 8-ik nap megújíttassék, a beteghez pedig gyertyákkal és harangszó mellett vitessék.

A 7. fejezet tiltja, hogy valaki a szentmisét meg nem áldott kehellyel és ruhákkal mondja; szintúgy tiltja a magánházakban való misézést a

püspök engedélye nélkül. Rámutat e határozat azokra az időkre, midőn a reformáció mozgalmai alatt annyi templom elpusztult s az Oltáriszentség annyi meggyalázásoknak volt kitéve, hogy könnyen felébredhetett a magánházakban való misézésnek gondolata. Újból tiltja a zsinat a két szin alatt való áldozást és azon szokást, mely szerint az áldozás után a pap kelyhéből abluciot — kiöblítést — kaptak a hívők, amely szokás könnyen arra a félreértésre szolgáltatott alkalmat, hogy az öblítéssel Krisztus vérért veszi magához az áldozó. E korszak az Oltáriszentség meggyalázásának korszaka az előbbi fejlődés után.

Az 1629-iki Pázmány Péter idejében tartott zsinaton elhatározzák, hogy ha valaki húsvét idején sem veszi magához az Oltáriszentséget, az egyházból kitiltassék, temetésben sem részesüljön és ugyanakkor a harangok se szóljanak (a következő évben mulasztás esetén kiközösítessék). Ha valaki a szerzetesek templomaiban áldozik húsvétkor, bizonyítványt hozzon.

A tridenti szl. zsinat határozatára hivatkozva elrendelik, hogy ismeretleneknek, kalandoroknak ne engedjék meg a misézést, csak oly szerzetesek vagy imák mondása legyen megengedve, melyek az egyház által meg vannak erősítve, ezekhez semmit sem szabad hozzáadni, sem azokból valamit elvenni. A gyertyák alkalmazásánál a számot illetőleg minden babonát mellőzzenek.

Sürgeti a zsinat a tisztaságot a bútorzatban is, különösen az Oltáriszentséggel közvetlen érintkezésben levő tárgyakkal, nehogy porosak vagy szennyesek legyenek és majdnem undort gerjessenek. A felöltözködés is izléses legyen, nehogy ide-oda lógó ruhákkal az oltárhoz lépjenek, a külső szerek tisztasága a belsőnek tükröleg legyen.

Az 1658-iki Lippay érsek alatt (I. Lipót idejében) tartott zsinat mély fájdalommal említi fel azon sajnálatos eseményt, hogy annyi templomot raboltak el az eretnekek. «Abominatio desolationis in loco sancto» a szent kelyhek meggyalázásának bizonyítékául felhossa, hogy a szent edényeket, szentségtartókat, kelyheket, olajokat megszenteltelenítették, profán célokra felhasználták, megsértették, meggyalázták.

Az 1699. zágrábi zsinat (Boskovits Márton püspök idejében) 6. határozatában korholja azokat, akik a sekrestyében vagy templomban lármáznak, a restséget, kártyajátékot és hasonlókat megtiltja és sürgeti az imát és a tanulmányokat.

A 2. fejezet elrendeli, hogy minden meghalt áldozópapért egy szentmise mondassék és megtiltja a gyónás és áldozás alkalmával követelt denárokat a felfüggesztés büntetése alatt.

Az 1858-ban Scitovszky János érsek idejében Esztergomban tartottak zsinatot, amely a többi szentségek sorában az Oltáriszentségről következő-

képen nyilatkozik: A keresztény vallásban semmi sem szentebb, semmi sem magasztosabb az Oltáriszentségnél, mert a felfoghatatlan titokban a legédesebb Üdvözítő irántunk való szeretetének minden gazdagságát kiöntötte, mert nemcsak a kegyelem kútforrását nyitotta meg számunkra, hanem IX. Pius szavai szerint szent testének és vérének szentségében nálunk tartózkodni és minket szeretetteljesen táplálni kívánt, hogy így, miután ő maga a mennyekbe fölment s atyjának jobbján ül, minket szent testének jelenlétében és a lelki élet legbiztosabb védelmében részesítsen, fényes bizonyítékául annak, hogy miután az övéit szerette, mindvégig szerette őket, atyai jóindulattal figyelmeztet a zsinat, kérve-kér Istenünk irgalmas szívére, hogy mindnyájan és egyenkint, akik keresztényeknek nevezetnek, a szeretetnek ezen kötelékében, az egyetértésnek ezen szimbólumában egyesüljenek és egyetértsenek, gyakran és méltóan elkészülve járuljanak az Úr asztalához. (Conc. Lat. IV.)

3. Kiváló gondjába ajánlja a zsinat a plébánosoknak a gyermekek áldozását. Csak azokat bocsássák az Úr asztalához, akik az isteni kenyér és bor magasztosságáról jól ki vannak oktatva. Az áldozás napján, mely igazán ünnepies legyen, együttesen körmenetben vezessék őket imák és énekek között a templomba, újítsák meg a keresztény fogadalmát a szülők, keresztszülők és rokonok jelenlétében.

4. Emlékezzenek meg róla — így szól továbbá a szinódus — hogy az imáandó Oltáriszentség az Úrban meghalóknak úti eledele; gondjuk legyen tehát rá, hogy a beteg hívők ebben kellő időben részesüljenek.

Gondosan kell azt megőrizni és gyakran megújítani. Az Oltáriszentség előtt égjen az öröklámpa. Legyenek rajta a plébánosok, hogy mindig legyenek szervezett kísérelő-csapatok, midőn az Oltáriszentséget baldachinum alatt a beteghez viszik.

5. Valamint a papok, úgy a hívők is, midőn az Oltáriszentséghez járulnak, éjfélről kezdve a természetes böjtről szóló parancsot (jejunium naturale) megtartsák, mely minden még oly kis táplálékot is kizár.

Az 1860. kalocsai zsinat Kunszt érsek elnöklete alatt így szól: A lelkekre semmi sem üdvösebb, a jámborságban való előhaladásnak nincs hathatósabb eszköze és az ősi keresztény hitéletnek nincs alkalmasabb módszere a gyakori áldozásnál. Azon időtől kezdve alusznak sokan és mint egy a szőlőtől elvágott venyigék, elszáradnak, mert elfelejtették magukba venni a kenyeret, amely a világ élete, amelyről maga az Üdvözítő mondja: Hacsak nem eszitek az ember fiának testét, nem lesz élet ti bennetek.

A tridenti szt. zsinat atyáival együtt óhajtja e zsinat, hogy ne múltjék el egy ünnepnap, sőt amennyire lehet, egy köznap sem, amelyen legalább egynéhányan ne járulnának a szentáldozáshoz. A súlyos betegeket

a lelkipásztor gyakran látogassa meg, mennyei vigasztalásokkal felüdítse és a kellőleg elkészülteket az angyali kenyérrel gyakran erősítse meg.

A 6. kanonban a szentség fogalmának magyarázata után így szól: A szentmise-áldozat ugyanegy azzal az áldozattal, amely a kereszten bemutatott s minthogy ugyanegy az áldozati anyag, t. i. Krisztus Urunk, aki magát a papok szolgálata útján felajánlja, mikép ő magát a kereszten feláldozta. Csak az áldozat módja különböző.

Az áldozati hely tiszta legyen és ünnepnapokon fel legyen díszítve. Gondosan őrködjenek afölött a plébánosok, hogy az áldozati anyag tiszta és alkalmas legyen, az ostyák tiszta búzából és frissek, nehogy töréskor szétszóródjanak; a bor ne legyen ecetes vagy más anyaggal vegyített. A gyertyák, melyek a szentmise-áldozat idején az oltáron égnek, viaszból legyenek, a kelyhek, oltárok, ruhák, ékszerek tiszták legyenek és illők. A szentmise-áldozatnál csak oly gyermekek szolgáljanak, akik jámborok és akik szolgálatukat illetőleg, amelyben az angyalok az ő társaik, jól ki vannak oktatva.

Az oltárt, mely Krisztus dicsőséges sirjának képe, gyakran tisztogassák, a tabernakulum, a föld legszentebb helye, illetőleg legyen feldíszítve, a ciborium, a szentség, a lunulák meg legyenek áldva, a kehely kupája (felső része) és a patena (tányér) a püspök által fölkenve, gazdagon megaranyozva, a tabernakulum állandóan zárva legyen. A lámpa, melyet az ősöknek áhítata a szentség iránt, meggyújtott, állandóan éjjel-nappal égjen.

Midőn valamely ünnepnapon a szentség kitétetik, a templom ünnepi díszet öltösn s a 40 órai szentségimádás megfelelő áhítattal végeztessék. Újhold vasárnapján körmeneteket is lehet tartani a szentséggel és ezen alkalommal a szentmisét kitett szentség előtt kell elmondani. Az úrnapi körmeneteket ünnepiesen tartásák.

Az iskolás gyermekeket már gyermekkoruktól arra szoktassák, hogy az Oltáriszentség iránt a lehető legnagyobb áhítatot és tiszteletet tanúsítsák. A hívőket arra is kell felszólítani, hogy a tabernakulum trónján székelő Úrhoz élő hittel járuljanak és tőle a mennyei és földi javak bőségét kérjék, bűneik bocsánatáért esedezzenek és az isteni fölséget alázatos lélekkel imádják. Különösen általános bajok és csapások idején a templomok kapui nyitva legyenek, hogy mindenki, aki terhelve és sújtva érzi magát, ott lelkének békéjét találja abban, akinek ajánlva van a szegény, aki az árvák segítője, aki mindenkit atyai szeretettel irgalmas szívéhez hív e szavakkal: jőjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak és terhelve vagytok és én megennyhítlek titeket. A lelkészek gyakran szóljanak az Oltáriszentségről és a gyermekeket a hitoktatáskor az Oltáriszentségről jól kioktassák és az első szentáldozásra szorgalmasan előkészítsék és rajta

legyenek, hogy a jámbor testületek és egyesületek, melyek az Oltáriszentség tiszteletére alakultak, újból felvirágozzanak.

Csak a teljesség kedvéért ideiktatom röviden legalább tartalmilag az 1822-iki pozsonyi zsinatot Rudnay Sándor primás idejében, mely harmadik ülésében szabályozza a mise-stipendiumokat (énekes miséért egy forintot, magán szentmiséért annak felét (l. k.) rendel).

Végül a gyulafehérvári és fogarasi román kath. megyék egyesült zsinata 1872. Balázsfalván, amely összegezi az Eucharistiáról szóló tant a görög egyház különleges momentumaival és azon parancsokat, melyek az Eucharistiára, vételére a hívőknel és a szentmise szolgálat bemutatására a papoknál vonatkoznak.

A legújabb korban Jézus Társaságának működése és a vele kapcsolatban levő Mária kongregációk és Jézus Szive Társulat óriási haladást jelent,* melynek betetőzése a mindennapi szentáldozás.

A magyar egyház, mint látjuk, teljesen beilleszkedett a kath. egyház gondolkodásába és ennek fejlődési praxisa az egész egyház szellemének visszatükrözése. A Regnum Marianum igazi regnum catholicum, melynek szelleme az Oltáriszentségből táplálkozott.

(Folyt. következik.)

A KERESZTEK.

És megjelöltek a keresztf jelével...

A homlokon:

Hogy Isten hajléka legyen —

A két szemem:

Hogy lássam az Igazság fényét —

A mellem:

Hogy Krisztust magamhoz öleljem —

A vállam:

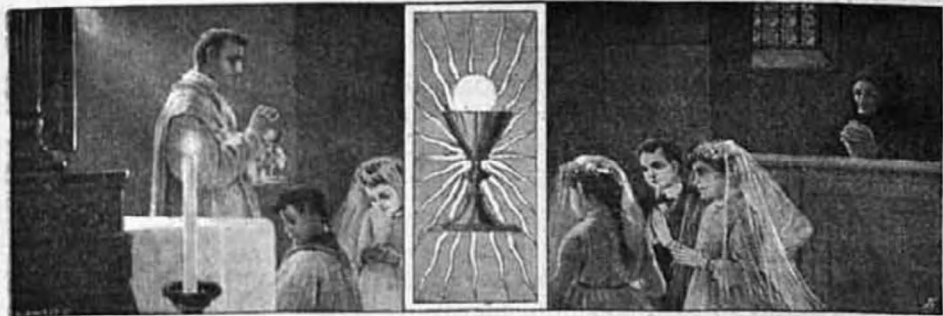
Hogy elbirjam a keresztf viselését —

A füleim:

Hogy meghalljam a Szentlélek igéjét...

Erdős R.: Aranyveder.

* Legfőképen természetesen az oltáregyesületek felvirágzása és óriási elterjedése. *Szerk.*

GYAKORI SZENTÁLDOZÁS.

Rovatvezető: REVICZKY ALADÁR főmunkatárs.

«Eucharisztikus Szövetség».

SZERÉNYEN, minden nesz nélkül lép az életbe az «Eucharisztikus Szövetség», mint tavasszal a rügyfakadás, mely éltető energiákat rejt magában s melyet csak az hall meg, ki finom érzékkel figyeli a fák rügyei nyiladozásainak édes-kedves zizegését. A legkisebb benyomásokra érzékeny szenzoriumunk boldogan sejtí, hogy a bimbókból gyümölcsök lesznek s már most magukban hordják azon erőket, melyek hetek, vagy hónapok múlva édes gyümölcsökké érlelődnek.

Az «Eucharisztikus Szövetség» bimbójában is hatalmas energiák dolgoznak, lüktetnek, melyek — nem is kell prófétának lennünk, csak a dolog lényegét és az emberi lelket kell ismernünk — megérlelik az eucharisztikus életet.

Lesz még gyümölcs a fán. Az «Eucharisztikus Szövetség» hatalmas fáján is bő aratás: isteni élet lesz.

A jövőbe nézünk s látjuk százezrek belépését az «Eucharisztikus Szövetség»-be, látjuk a millió és millió áldozásokat, látjuk az eucharisztikus Úr Jézus egyéniségének rányomását a lélek érzékeny lapjára, látjuk, hogy megújul a föld színe, látjuk, hogy elérkezik közénk az Isten országa.

Szövetségünk hivatása isteni, kihatása óriási, eredményei felülmúlnak majd minden hitbuzgalmi, szociális, társadalmi, egyleti életet, — eszköze: a heti szent áldozás.

Ezzel a reménységgel, ezzel a hatalommal, ezen energiákkal, ezen öntudattal, ezen főséges programmal lép szövetségünk az életbe.

Isteni bemutatás, isteni élet, isteni jövő!

Miként az Úr Jézus a legszerényebben, a legnagyobb csendben a legigénytelenebbül, de isteni energiákkal szívében s a mindeneket magá-

hoz való vonzás vágyával lelkében lépett a világba szent emberségével Betlehem egyik elhagyatott istállójában, úgy az «Eucharisztikus Szövetség» is nem bizottságokkal, fővédőkkel, dísztagokkal, szellemi és anyagi dús adományokkal és támogatásokkal lép a lelkek elé, hanem hatalmas energiákkal: tiszta szívvel, jószándékokkal, a tökéletességben való előhaladás föltételeivel, az apostoli buzgóság lendületével s minden nemesre, istenire való törekvés buzdulataival.

Ez az «Eucharisztikus Szövetség» nagyhatalom — a szívek, lelkek fölött s Krisztus országa folytonos megalapításának és fönntartásának egyik hatalmas tényezője. Az «Eucharisztikus Szövetség» szabályai a következők:

ALAPSZABÁLYOK:

I. *A szövetség célja*: X. Pius pápának az 1905. év december 20-án a gyakori és mindennapi szent áldozásról kiadott rendeletét az életben minél szélesebb körökben megvalósítani, hogy így a gyakori és mindennapi szent áldozás elterjedésével oly lelki élet vonuljon ismét az egyház gyermekeinek szívébe, amilyen szent élet uralkodott az első keresztények táborában.

II. *Fölvételi föltételek*: A szövetség tagja lehet minden felnőtt katolikus;

1. ha kötelezi magát (de nem bűn terhe alatt), hogy hetenkint legalább egyszer a szent áldozáshoz járul;

2. ha vezeték- és keresztnévét a szövetség törzskönyvébe beiratja. A beiratás ingyen történik az «Örökimádás-templom» lelkészénél (Budapest, IX., Üllői-út 77.)

III. *A szövetség szervezete*: A szövetség igazgatója mindenkor a budapesti «Örökimádás-templom» lelkésze.

IV. *Ajánlatos jó cselekedetek és ájtatossági gyakorlatok*: A tagok iparkodnak a szövetségnek minél több új tagot szerezni, a gyakori szent áldozást élő szóval, e tárgyról szóló füzetekkel s főleg példájukkal terjeszteni, ha szülők: gyermekeiket eucharisztikus nevelésben részesíteni, őket az első szent áldozásra előkészíteni, nekik az «Eucharisztikus Gyermekszövetség»-et, vagy az «Ifjak és Leányok Eucharisztikus Szövetség»-ét ajánlani, felebarátaikat az irgalmasság testi-lelki cselekedeteiben részesíteni, őket a vasárnapi és ünnepnap szentmise hallgatására buzdítani, a haldoklókat a nagy útra minél méltóbban előkészíteni, a katolikus mozgalmakban résztvenni, a katolikus egyesületeket tehetségük szerint anyagilag és erkölcsileg támogatni, pénzbeli adományokkal a gyakori áldozást megkönnyíteni s a 4. oldalon levő imádságot minél gyakrabban elvégezni.

V. A szövetség havi közlönye az «Örökimádás» c. folyóirat. (Budapest, IX., Üllői-út 77.)

GYERMEKVILÁG

Rovatvezető: DR. SZYLLABA EMIL.

Szent Olvasó Királynéjának hónapja.

AFÖLD elveszti lassan sok ékességét s úgy látszik, mintha haldokolni kezdene, míg csak majd szemfedő gyanánt rá nem borul a hólepel. A madarak eltávoztak, a fákról sárgulva hull a levél, virág nem nő. Mi más ez a hónap, mint a szép viruló május! És mégis gyönyörű lelki virágok nőnek a szivekben, mikor az egész hónapon át a szent olvasót vagyis a rózsafüzért imádkozzák. Igen, az anyaszentegyháznak van arra hatalma, hogy széppé tegye ezt a hónapot az egész mennyország szemében; oly széppé, mint a májust, mert a május csak nekünk szebb és csak azért, mivel akkor látható virág van mindenütt, most pedig láthatatlan, lelki virág.

Ezt a szép ájtatosságot, a szent olvasót a vagyis a rózsafüzért kitett Oltáriszentség előtt végezteti az anyaszentegyház. A szentségi Jézus végigtekint az oltártól híveken, az imádkozó gyermekeken is, tekintete láthatatlanul belemélyed szívébe. Három ok van arra, hogy az anyaszentegyház az Oltáriszentség kitételét rendelte el az egész hónapra a rózsafüzér ájtatosság alatt:

Az első ok az, hogy az Úr Jézusnak kedve telik abban, ha Szent Anyját tiszteljük. Tudjuk, hogy ő Isten, és mert Isten, azért élt fenn az égben, mikor Gábor főangyal először mondta Szűz Máriának azokat a szavakat, amelyeket annyiszor ismételünk a rózsafüzérben: «Üdvözlégy, malaszttal teljes! az Úr van teveled; áldott vagy te az asszonyok között». Mennyire örült az Isten Fia, mikor a mennyei Atya ezzel a gyönyörű üdvözléssel küldte az angyalt az Ő választott Anyjához! Örül most is, ha angyali tiszta lélekkel igyekszünk azt imádkozni. S nehéz volna angyali lelkűnek lennie a gyermeknek, aki az Úr Jézust, az angyalok Királyát őszintén szereti?

A második ok, ami miatt e hónapban a szentségi Úr Jézus előtt imádkozzuk a szent olvasót az, hogy ez az imádság valóban gyönyörű rózsafüzér, amellyel egybefonjuk ezt a két személyt, aki nekünk legkedvesebb, tudniillik Jézust és Máriát. Ezért mondjuk ki minden Üdvözlégy közepén a Jézus szót; hiszen Szűz Máriának minden dicsősége abban áll, hogy ő Jézusnak, az Istennek az Anyja. Ezért van az is, hogy minden Üdvözlégyhez a Jézus szó után egy-egy titkot csatolunk, fűzünk s ez a titok Jézus és Szűz Mária életéből s halálából van véve. Ezek a titkok gyönyörűséges rózsái a szent olvasónak: fehérek az örvendetes rózsafüzérben, pirosak a fájdalmasban, aranyosak a dicsőségesben.

Harmadszor a rózsafüzért azért végezzük a kitett Oltáriszentség előtt, mert az anyaszentegyház eszünkbe akarja juttatni a régi keresztény mondást: «Mária által (jutunk) Jézushoz». Eszembe ötlök, amit a régi keresztények az első szerecsennek égbejutásáról meséltek. Mikor szegényke meghalt, a mennyország kapujához ment, de ott megijedtek tőle, mert fekete volt és nem akarták bebocsátani. Szomorúan járt-kelt a mennyország körül. Ekkor édes anyai hangon szólt hozzá a mennyországból Szűz Mária: «Jöjj ide! itt egy kis ajtó van s akit be nem bocsátanak a kapun, bebocsátom én itt». A szercesen örvendezve sietett a kis ajtóhoz, Szűz Mária kinyitotta azt neki és így Szűz Mária segítségével jutott el Jézushoz az égbe. Jól tudjuk, hogy ez csak mese. Ti is észreveszitek azt, kedves gyermekek, mert hiszen tudjátok, hogy a szerecsennek a lelke nem fekete, ezé a szerceséné meg épen gyönyörűséges lehetett. Az sem igaz, hogy a mennyei szentek bárkitől is megijednének. De hát akkor miért mondták el e mesét a régi keresztények? Csakis azért, mert azt a hitüket akarták kifejezni, hogy aki Szűz Mária előtt kedves, az kedves Jézusnak is. Ha tehát a szent olvasóval kedveskedünk Szűz Máriának, kedveskedünk vele az Úr Jézusnak is, aki akkor a kenyér színében az oltáron ki van téve.

Kedves gyermekek! leginkább akkor fogjuk angyali lélekkel imádkozni a rózsafüzért, ha e hónapban sokszor áldozunk. Akkor egyúttal igazán szeretetünk rózsáival fogjuk elhalmozni a szentségi Jézust s e rózsákkal vesszük körül Szűzanyját is, mikor ajkunk a szent olvasót mondja. Ha Jézus sokszor szívünkben lesz, akkor szívünk már nem a mienk, hanem az Ővé; akkor O fogja a mi szívünkkel mondani Szent Anyjának: «Üdvözlégy, malasztal teljes!» De, hogy csakugyan kiváló módon szeressük e hónapban a szentségi Jézust, kérjük Szűz Mária segítségét, mert «Mária által (jutunk el) Jézushoz!»

Mit csinál egy buzgó eucharisztikus gyermek- szövetségi tag októberben?

NO TERMÉSZETESEN szorgalmasan tanul, elmondja reggel és este imádságait, jó viselkedik, vasárnaponként tiszta szívvel megy a szentáldozáshoz. És más semmit?

De igenis, elmegy este — ha kedves szülei megengedik — a templomba rózsafüzért imádkozni. Mert október hónapja a Szűz Máriának, a rózsafüzér királynéjának hónapja. Ebben a hónapban sohase hiányozzék zsebünkől a kedves rózsafüzér!

❧ A közönyös lélek büntetése ❧

BÉPZELD el, kedves gyermekem, hogy egyik napon, mikor ebédnél ültök, egyszerre kinyílnék az ajtó és az Úr Jézus fáradt vándor képében lépne be, amint hozzád való szeretetből valóban járt is valamikor Zsidóországban. Mit tennél? Milyen szeretettel csókolnád meg szent kezét és szent lábát? Jézus ezután enni kérne. Odaültetnétek az asztalhoz, boldogan szolgálnátok ki, mint valamikor Lázár nővére, Márta, akikhez Jézus Betániában betért. Mikor azután eltávoznék tőletek, hogyan tekintél utána? Elfelejtend-e valaha, hogy Jézus a ti vendégetek volt?

Mindenesetre így fogadnátok Jézust és halálig örülnél, valahányszor erre visszagondolnál. Tegyük föl azonban, hogy mégsem fogadnád Jézust szívesen, hanem olyan étellel kínálnád meg, amelyet senki sem tud megenni. Jézus szomorúan fölkelne és eltávoznék. Milyen emléked maradna akkor Jézusról? hogyan gondolnál halálig óráján reá, mikor majd tudod, hogy nemsokára Eléje kell menned — s te oly rúttal bántál Vele?

Ezt mind azért mondom el, hogy jól megértsd Jézus azon szavait, amelyeket a közönyös, a lanyha lélekről mond a szentírásban. Az ilyen lélek csak nagyon kevéssé szereti Jézust, nem sokat törődik Vele; a szentáldozáskor is saját hibájából szórakozott; nem hallgat Jézusra, aki, mikor szívében van, szépen kéri, hogy javuljon meg. Jézus ezt mondja az ilyen közönyös lélekről a szentírásban: «Bárcsak hideg volnál vagy meleg volnál! De mivel sem hideg, sem meleg, hanem lágymeleg vagy, elkezdelek kihányni szájból!» Tehát az ilyen lélek utálatos Jézusnak, mint az oly étel, melyet senki sem tud megenni. Ilyen akarsz lenni Jézus előtt? Azt akarod, hogy kihányjon szájból, hogy kizárjon szeretetéből?

Siess, ha látod, hogy bár sokszor áldozol, mégis közönyös vagy! Jézus nem azt mondja: «kihánylak», hanem «kezdelek kihányni szájam-

ból». Még nem zárt ki szeretetéből — de ki tudja, hogy holnap, holnapután nem teszi-e már meg, ha nem sietsz megjavulni. Siess szerető lélekkel áldozni és kérd a szentáldozáskor Jézust: «Édes Udvözítőm! várj, ne vess ki szent Szivedből! várj, mert megjavulok! Hiszen, ha kihánynál, egyenesen a kárhozatba jutnék!» Aztán menj és tedd meg, amire Jézustól még időt kértél?

6800 gyermek közös áldozása.

BÉCSBEN az Oltáriszentségben lakó Úr Jézusnak nagy ünnepe volt. Az egész világról sok ezer ember jött össze, hogy megmutassák szeretetüket az Úr Jézus iránt. A nagy ünnepen sok ezer nagy úr vett részt, sőt még maga a király is felsége is. De azért a legnagyobb örömet a 6800 gyermek szerzett a jó Jézusnak, akik azon ünnep reggelén a szentáldozáshoz járultak.

Schwarzenberg herceg saját palotáját ajánlotta föl, hogy ott legyen a közös szentáldozás.

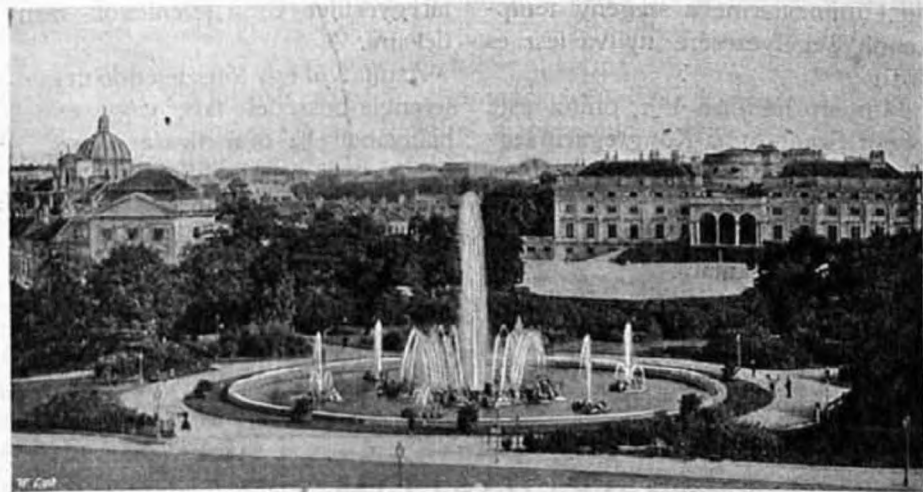
Már félhétkor reggel jöttek párosával a gyermekek. A fiúk fehér szegfűvel a kabátjukban, a lányok fehér ruhában s mindannyinak a szemében könnycsepp jelezte, mennyire örülnek, hogy az Úr Jézust magukhoz vehetik.

A gyönyörű palota kertjében hét oltár volt fölállítva, amelyeken püspökök mondtak szentmisét. A szentmise alatt a gyermekek énekeltek ájtatosan. Tiszta, büntelen kis szívükből meleg lohászok és buzgó imák sóhajtoztak a jó Jézus után. Sok, talán húszezer ember nézte a gyermekek szentáldozását és egy szem sem maradt szárazon a meghatottságtól. Főhercegek, püspökök, hercegek, grófok és több nagy úr gyönyörködött a gyermekek mély áhitatán és jó viseletén, amellyel az Úr Jézust várták.

De látod gyermekem, ami ott történt a Schwarzenberg-kertben hatezernyolcszáz gyermekkel azon a nagy ünnepen, az teveled minden vasárnap és ünnepen megtörténik. Mert ha buzgó tagja vagy az eucharisztikus gyermek-szövetségnek, akkor minden vasárnap és ünnepen, sőt sokszor talán még hétköznap is mérsz a szentáldozáshoz. Minden szentáldozásod alkalmával pedig sokkal többen néznek és örülnek rajtad, sokkal nagyobb urak gyönyörködnek ájtatos viseleteden, mert hiszen a jó Isten, a boldogságos szűz Mária, az angyalok és szentek nagy sokasága lát téged és örül, hogy buzgón és tiszta szívvel mérsz az Úr Jézushoz a szentáldozásban.

❧ Még valami ❧

SZERETTEM volna, ha ti kedves gyermekeim mégis ott lehettetek volna abban a bécsi Schwarzenberg-kertben, ahol 6800 gyermek olyan buzgón áldozott. De majd elmondok még valamit arról a szép ünnepről, hogy tanuljatok belőle. A sok áldozó közt ott volt a trónörökösnek, ki majd a király ő felségének utódja lesz, a négy aranyos gyermeke is: Rudolf, Ernesztin, Valéria és Mária, azonkívül még a királynak öt kis uno-

A Schwarzenberg-palota, ahol a gyermekek áldoztak.

kája: Ferenc Károly, Kelemen, Ella, Hedwig és Gertrud. Milyen szépen készültek a szentáldozáshoz! Szemeiket lesütötték és mély alázattal térdeltek mindkét térdükön az oltárnál. Pedig ezek a gyermekek nagyon-nagyon gazdagok, selyemből, bársonyból volt a ruhájuk, egyik-másik talán király is lesz.

Mégis alázatosan letérdeltek és örömmel várták az Úr Jézust. Sőt mind gyakori áldozók.

Az Úr Jézus előtt mindegy, szegény-e valaki vagy gazdag. Ő csak azt nézi, hogy kerülöd-e a bünt és szereted-e az Úr Jézust, különösen szeretsz-e áldozni. S ha ezt nem akarja valaki tenni, akkor hát az Úr Jézus nem akarja őt látni, sem a mennyországba nem engedi jutni, akármilyen gazdag volt, akármilyen előkelő királyfi is volt.

EGYESÜLETI ÉLET.

Munkaórák. Akik az Oltáregyesület szép és nemes céljaira különösen közreműködni óhajtanak és szabad idejüket is erre akarják szentelni, jelentkezzenek Üllői-út 75. sz. alatt, hogy a hét folyamán tartandó munkaórákra fölvétesse nek.

Október 1-től fogva az Oltáregyesület munkaterme a szegény templomok segítészére nyitva lesz és pedig:

Minden hétfőn: 11 $\frac{1}{2}$ órától este 7-ig a Szent-Anna-Kongregáció tagjai számára.

Minden kedden: 11 $\frac{1}{2}$ órától este 7-ig: Virgo Reparatrix-Kongregáció II. csoportja számára.

Minden szerdán 11 $\frac{1}{2}$ órától este 7-ig: a hétfájdalmú Szűz-Kongregáció és a Virgo Reparatrix-Kongregáció I. csoportja számára.

Minden pénteken délutáni 2 $\frac{1}{2}$ -től 5 $\frac{1}{4}$ -ig: az Oltáregyesület főmunkaórája.

Minden szombaton 11 $\frac{1}{2}$ órától este 7-ig: a Virgo Reparatrix-Kongregáció III. csoportja számára.

Ezen munkaórák alatt hangosan elimádkozzák a Rózsafüzért, az Oltáregyesület és a jelenlevők szándékaira.

Azonkívül egy főtisztelendő úr konferencia-beszédet tart, vagy ennek hiányában 1/2 órai olvasás van.

Kéretnek az új tagok, akik e különböző munkaórában résztvenni kívánnak, hogy jelentkezzenek megelőzőleg fölvetélért az Egyesületnél, IX., Üllői-út 75. sz.

Minden csütörtökön délután 2 $\frac{1}{2}$ órától 4 $\frac{1}{2}$ -ig: a szent Angyalok Kongregációja számára.

IRODALOM

A szeretet útján. — Tanulmányok. — Írta: *dr. Szentiványi Róbert.* Egybegyűjtöttem azokat a kisebb cikkeket és terjedelmesebb tanulmányokat, melyeket az elmúlt tíz esztendőben dolgoztam és azzal a reménnyel bocsátom azokat útra, hogy mások lelkében örömet és érdeklődést keltenek. A szerző ilyen kevés igénnyel lép föl könyvének bevezetésében, de ezt a keveset feltétlenül el is éri, sőt széles olvasottságával, finomlelkűségével határozottan élvezetes és tanulságos olvasmányok. — Fárgyainak megválasztása is már sok érdekességet rejt magában, azért hasznosnak látjuk a tartalomjegyzéket adni: I. könyv: A szeretet útján; Régi vagyok. — A természet szeretetéről. — Csönd. — Mélyebb örömet. I. könyv: A tudomány értékéről. — Ant. szent Ignác hitvallása. — Páznány és Prohászka. — Vörösmarty és a katolicizmus.

A vaskos kötet ára 2 korona, megjelent Kolozsváron a Szent-Bonaentura könyvnyomdában. 1912.

A «lefokozott ünnepek». Irta: Jámbor László S. J. misszionárius. A pápa szándékát magyarázza és a pápa ellen intézett támadásokat veti vissza népszerű hangon. — 100 röpív 1 K 20 fill. Kapható a szerzőnél: Budapest, VIII., Mária-u. 25. sz. Ajánljuk az aktuális röpiratot a ft. plébános urak figyelmébe.

***

Megjelent az Őrangyal képes gyermekujtság XXVIII. évfolyamának 1-ső száma bőséges és változatos tartalommal. «Jegyzetek» címen szól a gyerekekhez a vezércikk. Aztán «Fecskefészek» címmel ismeretterjesztő leírást közöl. További tartalmából kiemeljük «A jószívű gyermekek» (elbeszélés). — «Az őrangyalhoz» (hangulatos vers). — «Cincike szökése» (egy utazó egérke elmés táviratai). — «Füldözés» (humoros cicavers). — «Tanév elején». — «Az elégedetlenek» (gyermekregény). — «Alkony» (vers). — A különböző rovatok (Adomák, Irodalom, Levélpósta, Rejtények) egészítik ki a kitünő, vallásos alapon álló gyermekujtság gazdag tartalmát, amelynek frögárdája több neves íróat egyesít a lap körül. — A lap a legolcsóbb magyar gyermekujtság, előfizetési ára egész évre 2 K. Megjelen kéthetenként. Kívánatra mutatványt küld a szerkesztőség Győrött.

***

A főt. Papság és a kath. magyar nép b. figyelmébe ajánljuk *P. Soós István* kármelita egyháziilag jóváhagyott bibliafordítása nyomán készült és legújabbán megjelent **Szent Leckék és Evangéliumok** az egyházi év vasár- és ünnepnapjaira című régóta hiányzó könyvét. Nagy nyolcadalokban, vászonkötésben ára 4 kor., bőrkötésben 6 kor.

Megrendelhető e címen: *Kármelita Rendház, Budapest VI., Huba-utca 12. szám.*

Ugyanott kapható az **Ujszövetségi Szentírás**, szintén *P. Soós István* fordításában 730 oldal terjedelemben, mely a négy evangéliumon kívül magában foglalja az Apostolok cselekedeteit, szent Pál apostol 14 levelét, valamint a többi apostolok összes leveleit és szent János Titkos Jelenéseit. A címképen kívül még Palesztinának, Jeruzsálemnek és szent Pál apostol utazásainak színes térképei is díszítik a könyvet, mely O Szentsége X. Pius pápa és az esztergomi főegyházmegyei hatóság jóváhagyásával van ellátva. Ára izléses zsebkönyvalaku vászonkötésben 3 kor. Tartós bőrkötésben 7 kor. 10 példányra egy ingyenpéldány. Terjesztőknek 25% árengedmény.

***

Ugyancsak most jelent meg második kiadásban a «**Rózsafüzér az Oltáriszentség előtt**» című díszművecske is, mely a rózsafüzér tizenöt titkát foglalja magában színes képekben, az Oltáriszentséghez alkalmazott

rövid imákkal. A képek és diszítések páratlanul szépek! Ajándék, emlékcélokra igen alkalmas. Különféle színű *pegamoid* kötésekben ára K 120.

Lelkigyakorlatok

A Szent-Anna-Kongregáció számára rendezendő lelkigyakorlatok ezidén november hó 18-án este 7 $\frac{1}{2}$ órakor kezdődnek.

A barstaszári oltáregyesület Jézus Szíve körmenete.

Kéretnek mindazok, akik ezen lelkigyakorlatokban résztvenni akarnak: jelentkezzenek idejekorán IX., Ullői-út 75. sz. alatt, ahol a jegyek kaphatók.

Imaórán mit imádkozzunk különösen október hónapban?

Igen ajánlatos ebben a hónapban a *legfelsőbb Oltáriszentség rózsafüzéré*t mondani. A Jézus neve után a következő titkokat fűzzük be az Üdvözlégy Máriába: 1. Ki a legfőlségebb Oltáriszentséget szerzett.

2. Ki a legfölségesebb Oltáriszentségben mint Isten és ember jelen van.
 3. Ki az Oltáriszentségben lelkünk tápláléka. 4. Ki a legfölségesebb Oltáriszentségben a legszentebb áldozat. 5. Ki a legfölségesebb Oltáriszentségben úti eledelünk.

Telefon-pósta.

Csekket tettünk minden füzetbe. Akik fizetési kötelességüknek már úgylis eleget tettek, azok tegyék azt egyszerűen félre.

Kedves olvasóinknak! Akik az Örökimádás 1912. évfolyamának *első* számát tudják nélkülözni, azokat tisztelettel kérjük, kegyeskedjenek azt a szerkesztőségnek megküldeni. Nagy szükség van rájuk. Hálás köszönettel — *Szerk.*

Az euch. Gyermekszövetség igazgatóit tisztelettel kérjük, sziveskedjenek megírni, hogy a gyermekek kis lapját hány példányban óhajtják.

A szövetség felvételi cédulái egy-két hét múlva már *német és lőt nyelven* is kaphatók. Az érdeklődőknek örömet küldünk belőlük.

K. Kr. Budapest. Kis cikkét legközelebb közöljük a gyermekek újságjában. Buzgóságáért igazán dicséretet érdemel.

KIMUTATÁS.

A budapesti Központi Oltáregyesület kiállítására 1912-ben beküldött adományok.

II. Himeztek és varrtak vagy horgoltak :

Rajner N. 1 casula, mélt. Tibeny N. 1 fehér casula, Karchugák Anna 1 casula, Haaszné 1 fehér casula, Haarerné 1 ünnepi pluviale, Peringer Magda 1 fehér casula, Reiner Irma 1 vörös casula, Madaras Józsefné 1 fehér casula, Alexander Marianna 6 alba, gróf Győry Teréz 13 karing, Kraemmer Gézané 12 karing, gróf Cziráky-Almássy Erzsébet 12 karing, 30 lavabo, 30 purificatorium 30 corporale, gróf Zichy-Kray Irma 12 alba, Heinrich Ferencné 12 alba, 12 himzett fodor, gróf Csekonyics Endréné 12 alba, gróf Weinckheim Frigyesné 12 alba, gróf Hunyadyné 12 alba, Sara Irma 1 himzett fodor, Balla Lászlóné 1 himzett fodor, Keszöly Róza 1 himzett fodor, Felmayer Vilma 1 himzett fodor, Puteany báróné 2 himzett fodor, Simon Mária 50 purificatorium, 50 lavabo, N. N.1 alba, Ottlitz Elvira 10 vállkendő, 12 purificatorium, 25 lavabo, Wunder Szidonia 28 palla, Felmayer Vilma 12 karing, Keszthely Betti 12 karing, Hauser Margit 100 lavabo, Tausch Hermin 2 alba, Ábrahámné 36 minister karing, 12 alba stb., Sekelly Irma 6 alba, Fehérvary Celestin

5 alba, 5 minister karing, Várady Elekné, Rumpert Gézané és Altdorfer Mária filett guipure csipke, Petremond Joanna 1 casula, stb. stb.

Az Oltáregyesület és a Virgo Reparatrix Congregatio tagjai összesen készítették: 278 corporalet, 503 purificatoriumot, 618 lavabot, 253 vállkendőt, 21 oltárterítőt, 38 albát, 41 karinget és 75 ministeringet.

A budapesti közp. Oltáregyesület tagjaitól 1912. [április hóban befolyt alamizsnák:]

Payper Franciska Budapest 4 k., Kis Sándor 2 k., Gyömörey Ferencné 4 k., Gáspár Teréz 3 k., Poszpis Borbála 5 k., Szegedy Gina 20 k., Kostyál Istvánné 2 k., Kostyál Emília 2 k., Kollatsek Róza 2 k., Koroczký Sámuelné 2 k., Rábocki Pálné 2 k., Rábocki Erzsébet 2 k., Rábocki Mihályné 1 k., Pizinger Istvánné 2 k., özv. Tichy Józsefné 10 k., Anna Zdrasil 1 k., Paucsek Mari 4 k., Prebán Anna 24 f., Mészáros Istvánné Uj-Gyalla 1 k., özv. Hatvani Lajosné 1 k., Domonkos Ferencné Budapest 2 k., Mészáros István 1 k., Lehota József 1 k., Lehota Józsefné 1 k., Zwekits Jánosné 2 k., dr. Bolváry Illés 4 k., dr. Bolváry Illésné 4 k., Ruber Mari 1 k., Rausch Ferencné 10 k., Tóth Pál 1 k., Tóth Pálné 2 k., özv. Stiepek Pálné terjesztőnő által: Riedl Jánosné 2 k., Háger Cecília 8 k., Hickl Lajosné 4 k., Soldát Béláné 1 k., összesen 15 k. Dosztál Vencelné 6 k., Poszpischl Anna 2 k., Schmidt Ferencné 4 k., özv. Hoffmann Tódorné 4 k., Mihálkovic Anna 2 k., Serfőző Gyuláné 2 k., özv. dr. Herich Károlyné 10 k., Walzer Ferencné 1 k., Meissner Jánosné 10 k., Kaiser Mihály 1 k., Geng Terézia 1 k., Markó Ludmilla Torna 2 k., özv. Schmidt Józsefné Budapest 5 k., Beck Erzsébet 24 f., Deli Gáborné 2 k., Paulus Józsa és Teréz 2—2 k., Bayer Lőrincné 1.40 k., Manzák Ferencné 1.40 k., Mészáros József Guta 1 k., Nagy Margit 1 k., Valenta Andrásné 2 k., Cseh Nagy Istvánné 1 k., Bobula Jánosné Budapest 10 k., özv. Nagy Teréz 4 k., Kerekes Erzsébet 5 k., Natula Zsófia 3 k., özv. Tömörly Károlyné 200 k., Szőke János István, Klinkomio Rozália, Csordás 24—24 f., Szakács Julianna Pusztai Aranyhegy 1 k., Székely Miklósné 2 k., Markovits Erzsébet 1 k., Feja Istvánné 5 k., özv. Bujtás Ferencné 3 k., özv. Weiser Józsefné 1 k., Pesthy Árpádné 6 k., Pesthy Margit 2 k., Dezső Józsefné 1 k., özv. Horváth Sándorné 1 k., özv. Beliczay Jánosné 1 k., Tausch Hermin terjesztőnő gyűjtése: Papp Lajosné 4 k., Planer Antalné 4 k., Szontag Sándorné 7 k., összesen 15 k. Rumpler Gézané terjesztőnő gyűjtése., Mohr Ádámné 1 k., Scheidl Antalné 1 k., Pollák Frigyesné 50 f., Adorján Jánosné 1 k., Kesztely Betti terjesztőnő gyűjtése: özv. Hornyák Jánosné 4 k., özv. Tárnek Józsefné 2 k., özv. Rácz Károlyné 1 k., Hornyák Klára 4 k., Hornyák István 4 k., Kégl Gizella terjesztőnő gyűjtése: Gömör Róza 2 k., Novák Teréz 2 korona.

A budapesti közp. Oltáregyesület tagjaitól 1912. május hóban befolyt alamizsnák:]

Özv. Beliczky Tamásné 1 k., Kardos Jánosné 2 k., Héber Károlyné 3 k., Vojtek Aranka 4 k., özv. Nyul Mihályné 4 k., Gáll Istvánné 3 k., Gáll Margit 3 k., Glasz Lajosné 3 k., Brusko Mária a barcsi tagoktól 16 k., özv. Million Márolyné 2 k., Nagy Rozália Jászberény 1 k., Bohovcsitz Mária 40 f., Klima Ferencné 4 k., Német Sándorné 30 fillér, Puhardt Béla a szeredi tagoktól 44 k. 40 f., ft. Kutschera

József pléb. az úrszujfalui tagoktól 10 k., Csongor Veronika 40 f., Dánis Jánosné 1 k., Rozsnyói egyházmegyéből 1167 k. 68 f., Dodnár Aranka 3 k., Kazimir Zsuzsi 2 k., László Lázár Róza 2 k., özv. Szerdahelyi Károlyné 2 k., Nejedly Vincéné 1 k., Palszter Mária 50 f., Bittner Mária 1 k., Gazda Józsefné 1 k., Ferjék György 20 f., Gyenes Mária 2 k., Horti Erzsébet 24 f., Molnár Jánosné 2 k., Bakóczy Ilona bárónő 2 k., Svastics Róza 2 k., özv. Rigler J. E.-né 4 k., Wagner Klára 4 k., Schöja Hermin 4 k., Telmayer Vilma 10 k., Magyar Karolin 2 k., Mikok N. 1 k., Kreitse Ágnes 1 k., özv. Komaner Antalné 4 k., Balázs Eszter 50 f., Vas Péterné 50 f., Arányi Erzsébet 2 k., Spisák János 4 k., Kisucényi Oltáregy. tagok 8 k., Anda Mártonné Tarkányi jenőlaki tagoktól 1 k. 60 f., Szalacsy Mária 40 f., Deli Erzsébet 1 k., Pörje Józsefné 2 k., Szeti Mária 4 k., Ngs Kiss Aladárné úrnő által: Zubriczky Anna 2 k., Luka Lászlóné 2 k., özv. Ormos Jánosné 4 k., Rátz Gizella 4 k., Puguat Julia 4 k., Heinrich Alajosné 10 k., Kövér Kálmánné 10 k., Hegyessy Lászlóné 10 k., Csiszár Jánosné 10 k., Kanta Gyuláné 10 k., Goszthonyi Mihályné 20 k., Madách M.-né 10 k., Neumayer Anna 2 k., Neumayer Matild 1 k., Horváth Jánosné 1 k., Vázso Mihályné 2 k., Streysse Béláné 2 k., Adler Rácz Józsefné 10 k., Tömöry Kálmánné 5 k., Kiss Aladárné 200 k., összesen 319 k., Tomel Pálné 60 f., Merl Ilona 2 k., Ivanich Éva 2 k., Vörös Ignác 1 k., Sporel Amália 1 k., Szécsényi Józsefné 2 k., Pusznér Erzsébet 2 k., Gyöngyösy Béláné 2 k., Baross Istvánné 1 k., Renelt Terézia 1 k., Pfszter Erzsébet 2 k., Ribáczky Mária 2 k., Kapus János 1 k., Konkolyi Mária 10 k., Ték Endréné 10 k., Simkó Mariska 4 k., Pálffy Lajosné 1 k., Komkó József 1 k., Dél Józsefné 2 k., Szántó Istvánné 2 k., Tóth Teréz 50 f., Csere Jánosné 50 f., Deneluth Károlyné 50 f., Polgár Benjaminné 40 f., Szakács Károly 60 f., Mátyás József 2 k., Manger Károly 1 k., Möller Krisztina 1 k., Gyurcsik Katalin 48 f., Edvi Illés Gyuláné 4 k., Kaboczkgyörgyné 2 k., Holczinger Eugenia 5 k., Stefánkovich Mária 1 k., Starovik Johanna 2 k., Hideg Róza 2 k., Molnár Teréz 2 k., özv. Karvassy Adolfné 1 k. Miskó Józsefné terjesztőnő által: Danglmayer Jánosné 2 k., Tatay Ferencné 4 k., Del-Medico Ágostonné 10 k., Schutzberger Gyula 2 k., özv. gróf Keglevich Ödönné 6 k., Weitracher Istvánné 2 k., Ziegler Ferencné 1 k., Pintér Lajos és neje 2 k., Roth Lajosné résztvevőtag 4 k., Burgmayer Ferencné résztv. tag 4 k., Ernst Béláné 4 k., Menté Mária 1 k., Liebhaber Józsefné 2 k., Hoyer Rezsőné 4 k., Vágó Jánosné 2 k., Máyer Borbála 2 k., Gursch Jánosné 2 k., Valentin Antalné 4 k., Hecker Györgyné 4 k., Preiszt Istvánné 4 k., Flaszik Luiza 4 k., Galauner Károly és neje 4 k., Bartalotti Edéné 4 k., Friedrich Emilné 1 k., Filipp Károlyné 1 k., Becker Heinrichné 1 k., Verderber Lajosné 4 k., Házmán Kornélné 4 k., Vogl Ferenc 2 k., Fell Ferencné 2 k., Molnár Józsefné 1 k., Laja Jánosné 1 k., Cseprenitzky Antal és Róza 1 k., Hirschvogl Mária 1 k., Wiesenberger Antal és neje 4 k., Neumayer Elisabeth 1 k., Schramek Istvánné 1 k., Pachmeyer Rozália 1 k., Keller Jolán 1 k., Pafkó Istvánné 1 k., Fühl Pál 10 k., Nagy István és neje 5 k., Nagy Károlyné 2 k., összesen 131 k., Németz Anna 40 f., Tornyai László 2 k., Tornyai Lászlóné 2 k., N. N. 3 k., Szécsztáros Boris 30 f., Német Erzsi 40 f., Rózsa Verona 30 f., Hutter Anna 30 f., Gosztola Borbála 30. f., Szeibel Julianna 60 f., Stuchlich Anna 24 f., Anka Paulina 24 f., Vér Ilona 24 f., Hozenberg Petronella 24 f., Szebehelyi Erzsébet 24 f., Pál Erzsébet 24 f., özv. Sámuel Józsefné 20 k., özv. Mandák Rezsőné 5 k., Ivancsits Ágnes 6 k., Freiler Katalin 20 k., Linszki

Teréz 80 f., Bozek Norbertné 24 f., Wladika Ottó 1 k. 50 f., Wladika Ottóné k. 50 f., Ráskai Alfonz 2 k., Haspel Ferencné 1 k., Gümör Róza 2 k., Hornyik Klára részvt. tag 4 k., Hornyik István részvt. tag 4 k., Hoffmann Irma 2 k., özv. Törley Józsefné 10 k., özv. Gerlóczy Károlyné 2 k., Balás Béla 4 k., Balás Béláné 4 k., Sacellary Györgyné 4 k., Prohászka Anna 4 k., Borhy Erzsébet 4 k., Gancsó Margit 2 k., Walla József 4 k., Schmalz Irma 10 k., Neukirchner Magdolna 40 f., Székely Julianna 24 f., özv. Klobusiczky Istvánné 3 k., Kakas Mária 6 k., Mohr Ádámné 1 k., Scheidl Antalné 1 k., Pollák Frigyesné 50 f., Adorján Jánosné 1 k., özv. Lafrankó Jánosné 10 k., Lafrankó Istvánné 5 k., Lafrankó Erzsike 2 k., Lafrankó Gyula 1 k., Szemere Árpádné 2 k., Stuber Vince 5 k., Sefeber Luiza 10 k., Waigand Ferencné 5 k., Kotschi Emilné 2 k., Tölgyesy Károlyné 2 k., Huliteus Károlyné 2 k., Jahn Józsefné 2 k., Retter Gyuláné 1 k., Novák István 40 f., Csempesz Lajos 20 f., özv. Török Gáborné Csempesz Kopács 30 f., Mühlberger Ilona 30 f., Bort Gyözőné 30 f., Kurner Lajos 30 f., Peri Irén 1 k., Kertész Józsefné 16 f., Bugyaklies Anna Pécs 2 k., Pollák Istvánné 4 k., Franz Anna 50 f., Kozák Antalné 2 k., özv. Varga Jánosné 50 f., Pék Józsefné 40 f., G. Kovács Ferenc 40 f., Tolnai Józsefné 2 k., özv. Kerékgyártó Béláné 30 f., Krensis Róza 1 k. 30 f., Weber Alajosné 24 f., Bádóg Józsefné 1 k., Loy Károlyné 5 k., Schnell Mária 2 k., Janovics Matild 5 k., Janovics Mária 5 k., Stenhura Józsefné 40 f., Kaszás Istvánné 40 f., Czigler Rozina 60 f., özv. Miskolci Lászlóné 1 k., Peringer Mihályné 24 f., Pincze Lőrincné 1 k., Kukker Jánosné 1 k., Német Jolán 80 f., Baranyai Mária 4 k., özv. Kebeley Jenőné 40 f., Szabó Erzsébet 1 k., Ebergényi Sándorné 5 k., Emerich Gottfriedné 4 k., Két régi tag 1 k. 40 f., Müller Lajosné 1 k. (Folytatjuk.)

Szerkesztő: Tiefenthaler József.

Reviczky Aladár C.M. munkái:

Mindennapi kenyereink. Gyakran áldozók imakönyve. Ára 3, 4, 5, 10 kor.
Az Oltáriszentség. Ára 50 fillér.

Mindennapi lelki kenyér. Ára amateur kötésben 1.60 kor.

Jöjjetek hozzám mindnyájan. Ára 10 fillér, 100 drb 8 kor.

Az elrejtett kincs, vagyis a gyakori szentáldozás. Ára 16 fillér.

Megjelent tótul is. Ára 16 fillér.

Előadások az Oltáriszentségről. Ára 80 fillér.

Baylon sz. Paszkál, az oltáregyesületek patrónusa. Ára 80 fillér.

Imák és énekek. Ára kötve 80 fillér.

Katonai imakönyv. Ára kötve 40 fillér.

A vegyesházasságról. Ára 16 fillér. Megjelent tótul is. Ára 20 fillér.

Jöjj, Uram Jézus! A gyakran áldozó gyermekek imakönyve. Köt. 1.60 K.

Isten nevét hiába ne veyed! Ára 4 fillér.

Kaphatók a Lazaristáknál Budapest, IX., Gát-u. 6.

IN PACE IN IDIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ETTURTUR NIDUM ALTARIA

QUI FRUMENTUM

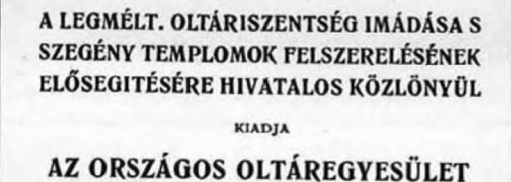
ELECTORUM CONSERVASTI

VIRGO IPSUM, QUEM GENU

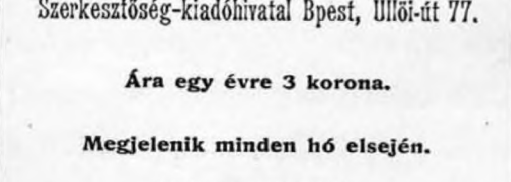
IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUM CONTRIBULATUS

PLORABUNT SACERDOTES.

PARCE POPULO TUO.

ECCE AGNUS DEI

CUJUS NON SUM DIGNUS...

XIII. ÉVF. 1912. 11. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S
SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK
ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

AZ ORSZÁGOS OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 3 korona.

Megjelenik minden hó elsején.

Stephanus nyomda r. t.

Rózsafüzér és kegytárgy-ipar.

Készít és szállít rózsafüzért, érmet, skapularét, szobrot és mindennemű kegytárgyat, valamint bármilyen vallásos képpel ellátott ékszert stb.

Nagykászon, Csikmegye.

Oltáregyesületi érmek

aluminiumból, újezüstből vagy valódi ezüsből többféle kivitelben kaphatók **Kalocsán a Rózsafüzérkészítő Háziipari Vállalatnál.** Csinos és tartós szentolvasók. Érmek, keresztek, szentképek, skapulárek, skapuláre-érmek és egyéb kegytárgyak. Első szentáldozási képek. Imakönyvek és hitbuzgalmi művek. Lurdi víz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Cím: _____

RÓZSAFÜZÉRIPAR, KALOCSA.

Női kézimunkákhoz

szükséges himzőanyagok nagy választékban legolcsóbb árban kaphatók. Képes árjegyzék bérmentve. — Intézeti és iskolai szállítók

Berger és Feiszinger

Budapest, IV., Korona-u. 4. szám.